EUROPSKA
KOMISIJA

Strasbourg, 18.4.2023.
COM(2023) 226 final

2023/0111 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni Uredbe (EU) br. 806/2014 u pogledu mjera rane intervencije, uvjeta za sanaciju i financiranja sanacijskih mjera

(Tekst značajan za EGP)

{SEC(2023) 230 final} - {SWD(2023) 225 final} - {SWD(2023) 226 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Predložene izmjene Direktive 2014/59/EU[1] (Direktiva o oporavku i sanaciji banaka ili BRRD) dio su zakonodavnog paketa o upravljanju krizama i osiguranju depozita (CDMI) koji uključuje i izmjene Uredbe (EU) br. 806/2014[2] (Uredba o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu ili SRMR) i Direktive 2014/49/EU[3] (Direktiva o sustavima osiguranja depozita ili DGSD).

Okvir EU-a za upravljanje krizama pouzdan je, no nedavni slučajevi propasti banaka pokazali su da ga je potrebno poboljšati. Reforma upravljanja krizama i osiguranja depozita nadovezuje se na ciljeve okvira za upravljanje krizama i njome se nastoji uvesti dosljedniji pristup sanaciji kako bi svaka banka u krizi mogla uredno izići s tržišta, a da se pritom očuvaju financijska stabilnost i novac poreznih obveznika i povjerenje deponenata. Posebno je potrebno ojačati postojeći okvir za sanaciju manjih i srednjih banaka s obzirom na njegovu strukturu, provedbu i, što je najvažnije, poticaje za njegovu primjenu kako bi se povećala vjerodostojnost primjene na te banke.

Kontekst prijedloga

EU je nakon globalne financijske krize i krize državnog duga u skladu s međunarodnim pozivima na reformu poduzeo odlučne mjere kako bi stvorio sigurniji financijski sektor za svoje jedinstveno tržište. Među ostalim, osigurani su instrumenti i ovlasti koji omogućuju uredno upravljanje propadanjem bilo koje banke, uz očuvanje financijske stabilnosti, javnih financija i zaštite deponenata. Bankovna unija uspostavljena je 2014. i sastoji se od dvaju stupova: jedinstvenog nadzornog mehanizma (SSM) i jedinstvenog sanacijskog mehanizma (SRM). Međutim, bankovna unija nije dovršena te joj nedostaje treći stup, koji čini Europski sustav osiguranja depozita (EDIS)[4]. Prijedlog Komisije o uspostavi EDIS-a[5] donesen 24. studenoga 2015. još uvijek je u postupku.

Bankovna unija temelji se na jedinstvenim pravilima koja uključuju tri pravna akta EU-a povezana s CMDI-jem donesena 2014.: BRRD, SRMR i DGSD. U BRRD-u utvrđuju se ovlasti, pravila i postupci za oporavak i sanaciju banaka, uključujući mehanizme za prekograničnu suradnju za rješavanje problema prekogranične propasti banaka. SRMR-om se osnivaju Jedinstveni sanacijski odbor (SRB) i Jedinstveni fond za sanaciju (SRF) te se utvrđuju ovlasti, pravila i postupci za sanaciju subjekata s poslovnim nastanom u bankovnoj

---

1 Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

2 Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 225, 30.7.2014., str. 1.).

3 Direktiva 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o sustavima osiguranja depozita (SL L 173, 12.6.2014., str. 149).

4 Osim toga, i dalje ne postoji dogovor o vjerodostojnom i pouzdanom mehanizmu za osiguranje likvidnosti pri sanaciji u bankovnoj uniji, koji bi bio u skladu sa standardom utvrđenim na međunarodnoj razini.

5 COM/2015/0586 final.

uniji u kontekstu jedinstvenog sanacijskog mehanizma. DGSD-om se osigurava zaštita deponenata i u njemu se utvrđuju pravila za korištenje sredstava sustava osiguranja depozita (SOD). BRRD i DGSD primjenjuju se u svim državama članicama, dok se SRMR primjenjuje u državama članicama koje sudjeluju u bankovnoj uniji.

Paketom mjera o bankarstvu iz 2019., poznatim i kao „paket mjera za smanjenje rizika", revidirani su BRRD, SRMR, Uredba o kapitalnim zahtjevima (CRR)[6] i Direktiva o kapitalnim zahtjevima (CRD)[7]. Te revizije obuhvatile su mjere za ispunjavanje obveza EU-a preuzetih na međunarodnim forumima[8] u pogledu daljnjih koraka za dovršetak bankovne unije donošenjem vjerodostojnih mjera za smanjenje rizika kako bi se ublažile prijetnje financijskoj stabilnosti.

Euroskupina je u studenome 2020. postigla dogovor o uspostavi i ranom uvođenju zajedničkog zaštitnog mehanizma za Jedinstveni fond za sanaciju u okviru Europskog stabilizacijskog mehanizma (ESM)[9].

Reforma upravljanja krizama i osiguranja depozita (CMDI) i šire posljedice za bankovnu uniju

Dovršetkom bankovne unije, uključujući njezin treći stup EDIS, i reformom CMDI-ja omogućila bi se viša razina financijske zaštite i povjerenja kućanstava i poduzeća u EU-u, povećalo bi se povjerenje i ojačala financijska stabilnost kao preduvjeti za rast, blagostanje i otpornost u ekonomskoj i monetarnoj uniji te u EU-u općenito. Unija tržišta kapitala dopunjuje bankovnu uniju jer su obje inicijative ključne za financiranje usporedne zelene i digitalne tranzicije, jačanje međunarodne uloge eura te otvorene strateške autonomije i konkurentnosti EU-a u svijetu koji se mijenja, posebno s obzirom na aktualnu nesigurnu gospodarsku i geopolitičku situaciju[10, 11].

Euroskupina u lipnju 2022. nije postigla dogovor o opsežnijem planu rada za dovršetak bankovne unije uključivanjem EDIS-a. Umjesto toga pozvala je Komisiju da podnese konkretnije zakonodavne prijedloge za reformu okvira EU-a za upravljanje krizama banaka i nacionalno osiguranje depozita[12].

U godišnjem izvješću o bankovnoj uniji za 2021.[13] Europski parlament naglasio je i važnost njezina dovršetka uspostavom EDIS-a te je podržao Komisiju u podnošenju zakonodavnog prijedloga o preispitivanju CMDI-ja. Iako Euroskupina nije izričito podržala EDIS, njime bi

---

6 Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

7 Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i izmjeni Direktive 2002/87/EZ i stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

8 Bazelski odbor za nadzor banaka i Odbor za financijsku stabilnost (FSB). Odbor za financijsku stabilnost, *Key Attributes of effective resolution regimes for financial institutions* (ažurirana verzija iz 2014.) i *Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet* (2015.).

9 Euroskupina (30. studenoga 2020.), *Statement of the Eurogroup in inclusive format on the ESM reform and the early introduction of the backstop to the Single Resolution Fund*. Provedba je planirana za razdoblje od 2022. do 2024. Međutim, Sporazum o izmjeni Ugovora o osnivanju Europskog stabilizacijskog mehanizma tek treba ratificirati.

10 Europska komisija (2020.), *Program rada Komisije za 2021.*, odjeljak 2.3., str. 5.

11 Europska komisija (2023.), *Dugoročna konkurentnost EU-a: perspektiva nakon 2030.*

12 Euroskupina (16. lipnja 2022.), *Eurogroup statement on the future of the Banking Union*.

13 Europski parlament (2022.), *Godišnje izvješće o bankovnoj uniji za 2021.*; Europski parlament od 2015. svake godine objavljuje izvješće o bankovnoj uniji.

se povećala učinkovitost reforme CMDI-ja te bi se potaknule sinergije i povećala učinkovitost predmetnog sektora. Takav zakonodavni paket bio bi dio programa za dovršetak bankovne unije, što je naglašeno u političkim smjernicama predsjednice von der Leyen, u kojima se podsjeća i na važnost EDIS-a, što redovito nailazi na potporu čelnika[14].

Ciljevi okvira za upravljanje krizama i osiguranje depozita (CMDI)

Okvir za CMDI osmišljen je kako bi se ublažili rizici institucija svih veličina i kako bi se upravljalo propašću tih institucija uz postizanje četiriju općih ciljeva:

i. zaštita financijske stabilnosti uz izbjegavanje širenja štetnih učinaka, čime se postiže tržišna disciplina i kontinuitet ključnih funkcija za društvo;

ii. zaštita funkcioniranja jedinstvenog tržišta i ujednačavanje uvjeta u cijelom EU-u;

iii. svođenje korištenja novca poreznih obveznika na najmanju moguću mjeru i slabljenje međuovisnosti banaka i države; i

iv. zaštita deponenata i povjerenja potrošača.

U okviru za CMDI predviđa se niz instrumenata koji se mogu primijeniti u različitim fazama životnog ciklusa banaka u poteškoćama: mjere oporavka popraćene planovima oporavka koje su izradile banke, mjere rane intervencije, mjere za sprečavanje propasti banke, planovi sanacije koje su izradila sanacijska tijela i instrumenti sanacije kad se utvrdi da banka propada ili je vjerojatno da će propasti te se smatra da je sanacija banke (umjesto njezine likvidacije) u javnom interesu. Osim toga, nacionalni postupci u slučaju insolventnosti, koji su izvan okvira za CMDI[15], i dalje se primjenjuju na banke čijom se propašću može upravljati u skladu s tim nacionalnim postupcima ako su oni prikladniji (od sanacije) i ne štete javnom interesu niti ne ugrožavaju financijsku stabilnost.

Cilj je okvira za CMDI omogućiti financiranje iz kombinacije različitih izvora kako bi se propašću upravljalo na ekonomski učinkovit način, zaštititi financijsku stabilnost i deponente te održati tržišnu disciplinu, uz smanjenje korištenja sredstava javnog proračuna i, u konačnici, smanjenje troškova za porezne obveznike. Trošak sanacije banke najprije se pokriva vlastitim sredstvima banke, odnosno raspoređuje se na dioničare i vjerovnike same banke (koji čine unutarnji kapacitet banke za pokrivanje gubitaka), čime se smanjuje moralni hazard i poboljšava tržišna disciplina. Prema potrebi može se dopuniti sredstvima iz sustava osiguranja depozita (SOD) i financijskih aranžmana za sanaciju (nacionalni sanacijski fondovi ili Jedinstveni fond za sanaciju u bankovnoj uniji). Ti se fondovi financiraju doprinosima svih banaka neovisno o njihovoj veličini i poslovnom modelu. U bankovnoj uniji ta pravila dodatno su integrirana tako što je SRB-u povjereno upravljanje Jedinstvenim fondom za sanaciju i njegov nadzor, što se financira doprinosima sektora u državama članicama koje sudjeluju u bankovnoj uniji. Ovisno o instrumentu koji se primjenjuje na banku u poteškoćama (npr. preventivne mjere, mjere opreza, mjere sanacije ili alternativne mjere u okviru nacionalnog postupka u slučaju insolventnosti) i pojedinostima slučaja, kontrola

---

14 Sastanak na vrhu država europodručja (24. ožujka 2023.), *Statement of the Euro Summit, meeting in inclusive format*.

15 Nacionalni postupci u slučaju insolventnosti nisu usklađeni. Međutim, odluka sanacijskog tijela o pokretanju sanacije propadajuće banke, koja se temelji na usporedbi sanacije i nacionalnog postupka u slučaju insolventnosti (procjena javnog interesa), dio je okvira za CMDI. Ako sanacijsko tijelo odluči da neće pokrenuti sanaciju propadajuće banke, predmet se vraća na nacionalnu razinu, na kojoj se provodi procjena pokretanja postupka u slučaju insolventnosti ili drugih vrsta postupaka likvidacije u skladu s posebnostima nacionalnih postupaka zbog insolventnosti.

državnih potpora[16] može biti potrebna za intervencije sanacijskog fonda odnosno Jedinstvenog fonda za sanaciju, sustava osiguranja depozita ili javno financiranje iz državnog proračuna.

Razlozi prijedloga

Bez obzira na napredak ostvaren od 2014. sanacija se rijetko primjenjuje, osobito u bankovnoj uniji. Utvrđena su područja za daljnje jačanje i prilagodbu okvira za CMDI kad je riječ o njegovim značajkama, provedbi i, što je najvažnije, poticajima za njegovu primjenu.

Na mnoge manje ili srednje propadajuće banke dosad su se primjenjivali nacionalni sustavi, često uz korištenje novca poreznih obveznika (*bailout*) umjesto sigurnosnih mreža koje financira sam sektor, kao što je Jedinstveni fond za sanaciju u bankovnoj uniji koji se dosad nije primjenjivao za sanaciju. To je protivno svrsi okvira, koji je uspostavljen nakon globalne financijske krize uz veliku promjenu paradigme od sanacije javnim sredstvima (*bailout*) prema sanaciji vlastitim sredstvima (*bail-in*). U tom kontekstu nastaje znatan oportunitetni trošak financijskih aranžmana za sanaciju koje financiraju sve banke.

Okvirom za sanaciju nisu potpuno ostvareni ključni opći ciljevi, osobito olakšavanje funkcioniranja jedinstvenog bankarskog tržišta EU-a ujednačavanjem uvjeta, rješavanjem prekograničnih i domaćih kriznih situacija te svođenjem korištenja novca poreznih obveznika na najmanju moguću mjeru.

Razlozi za to uglavnom su neusklađeni poticaji za odabir odgovarajućeg instrumenta za upravljanje propadajućim bankama zbog čega su se umjesto usklađenog okvira za sanaciju primjenjivala druga rješenja. Općenito govoreći, to je posljedica širokog diskrecijskog prava u procjeni javnog interesa, poteškoća u pristupu financiranju u sanaciji bez nametanja gubitaka deponentima i lakšeg pristupa financiranju izvan sanacije. Nastavi li se to, povećavaju se rizici od fragmentacije i neoptimalnih ishoda u upravljanju propašću banaka, posebno manjih i srednjih banaka.

Preispitivanjem okvira za CMDI i međudjelovanjem s nacionalnim postupcima u slučaju insolventnosti trebala bi se pronaći rješenja za ta pitanja. Na taj bi se način omogućilo ostvarenje svih ciljeva okvira i okvir bi se mogao primijeniti na sve banke u EU-u bez obzira na njihovu veličinu, poslovni model i strukturu obveza, čak i na manje i srednje banke ako je to potrebno zbog postojećih okolnosti. Revizijom bi se trebala omogućiti dosljedna primjena pravila u svim državama članicama i bolje ujednačavanje uvjeta, uz zaštitu financijske stabilnosti i deponenata, sprečavanje širenja štetnih učinaka i smanjenje korištenja novca poreznih obveznika. Okvir bi ponajprije trebalo poboljšati kako bi se olakšala sanacija manjih i srednjih banaka kako je prvotno predviđeno, i to ublažavanjem učinaka na financijsku stabilnost i realno gospodarstvo bez korištenja javnih sredstava te jačanjem povjerenja njihovih deponenata, koji su prvenstveno kućanstva i mala i srednja poduzeća (MSP-ovi). Kad je riječ o opsegu predviđenih promjena, preispitivanjem CMDI-ja ne nastoji se temeljito reformirati postojeći okvir, nego uvesti prijeko potrebna poboljšanja u nekoliko ključnih područja kako bi okvir funkcionirao kako je predviđeno za sve banke.

[16] Pravila o državnim potporama usko su povezana s okvirom za CMDI i dopunjuju ga. Ta pravila ne podliježu ovom preispitivanju i procjeni učinka. Kako bi se ta dva okvira uskladila, u studenome 2020. Euroskupina je pozvala Komisiju da provede preispitivanje okvira za državne potpore za banke i dovrši ga usporedno s preispitivanjem okvira za CMDI kako bi taj okvir i ažurirani okvir za CMDI istodobno stupili na snagu.

Sažeti prikaz elemenata reforme upravljanja krizama i osiguranja depozita (CMDI)

Izmjene uključene u paket CMDI obuhvaćaju niz aspekata politike i usklađen su odgovor na utvrđene probleme:

- proširenje područja primjene sanacije preispitivanjem procjene javnog interesa kad se ciljevi okvira, npr. zaštita financijske stabilnosti, novca poreznih obveznika i povjerenja deponenata, na taj način postižu bolje nego nacionalnim postupcima u slučaju insolventnosti,
- jačanje financiranja u sanaciji tako što će se unutarnji kapacitet institucija za pokrivanje gubitaka, koji ostaje prva linija obrane, dopuniti korištenjem sredstava sustava osiguranja depozita u sanaciji prema potrebi kako bi se olakšao pristup sanacijskim fondovima bez nametanja gubitaka deponentima u skladu s uvjetima i zaštitnim mjerama,
- izmjene reda prvenstva potraživanja u slučaju insolventnosti i jamčenje opće prednosti deponenata primjenom jedinstvene prednosti deponenata kako bi se sredstva sustava osiguranja depozita mogla upotrijebiti za druge mjere osim isplate osiguranih depozita,
- usklađivanje testa najmanjeg troška za sve vrste intervencija sustava osiguranja depozita koje nisu isplate osiguranih depozita u slučaju insolventnosti kako bi se bolje ujednačili uvjeti i zajamčila dosljednost ishodâ,
- pojašnjenje okvira za ranu intervenciju uklanjanjem preklapanja rane intervencije s nadzornim mjerama, osiguranje pravne sigurnosti u pogledu primjenjivih uvjeta i olakšavanje suradnje između nadležnih tijela i sanacijskih tijela,
- pravodobno pokretanje sanacije, i
- poboljšanje zaštite deponenata (npr. ciljana poboljšanja odredbi DGSD-a o opsegu zaštite i prekogranične suradnje, usklađivanje nacionalnih mogućnosti i poboljšanje transparentnosti u pogledu financijske stabilnosti sustava osiguranja depozita).

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području**

Prijedlogom se mijenja postojeće zakonodavstvo kako bi ga se potpuno uskladilo s postojećim odredbama politike u području upravljanja krizama banaka i osiguranja depozita. Preispitivanjem BRRD-a/SRMR-a i DGSD-a nastoji se unaprijediti funkcioniranje okvira tako da se sanacijskim tijelima pruže instrumenti kojima će moći upravljati propadanjem bilo koje banke bez obzira na njezinu veličinu i poslovni model kako bi se očuvala financijska stabilnost, zaštitili deponenti i izbjeglo korištenje novca poreznih obveznika.

- **Dosljednost u odnosu na druge politike EU-a**

Prijedlog se nadovezuje na reforme provedene nakon financijske krize koja je dovela do stvaranja bankovne unije i jedinstvenih pravila za sve banke u EU-u.

Prijedlog pridonosi jačanju financijskog zakonodavstva EU-a donesenog u posljednjem desetljeću kako bi se smanjili rizici u financijskom sektoru i uspostavilo uredno upravljanje propašću banaka. Cilj je ojačati bankarski sustav i u konačnici promicati održivo financiranje gospodarske aktivnosti u EU-u. Potpuno je u skladu s temeljnim ciljevima EU-a, a to su promicanje financijske stabilnosti, smanjenje potpore poreznih obveznika u sanaciji banaka i

očuvanje povjerenja deponenata. Ti ciljevi pridonose visokoj razini konkurentnosti i zaštite potrošača.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

• Pravna osnova

Prijedlogom se izmjenjuje postojeća uredba, SRMR, osobito u pogledu poboljšane primjene instrumenata koji su već dostupni u okviru za sanaciju banaka, tako što se pojašnjavaju uvjeti za sanaciju, olakšava pristup sigurnosnim mrežama u slučaju propasti banaka te se poboljšava jasnoća i dosljednost pravila financiranja. Uspostavom usklađenih zahtjeva za primjenu okvira za CMDI na banke na unutarnjem tržištu prijedlogom se znatno smanjuje rizik od primjene različitih nacionalnih pravila u državama članicama, što bi moglo narušiti tržišno natjecanje na unutarnjem tržištu.

Stoga je pravna osnova prijedloga jednaka pravnoj osnovi izvornog zakonodavnog akta, a to je članak 114. UFEU-a. Tom odredbom omogućuje se donošenje mjera za usklađivanje nacionalnih propisa čiji je cilj uspostava i funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

• Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)

Pravna osnova odnosi se na područje unutarnjeg tržišta, koje se smatra podijeljenom nadležnošću, kako je definirano u članku 4. UFEU-a. Većinu razmatranih mjera čine ažuriranja i izmjene postojećih propisa EU-a, stoga se one odnose na područja u kojima EU već izvršava svoju nadležnost i ne namjerava je prestati izvršavati.

Budući da se predloženim mjerama nastoje dopuniti postojeći propisi EU-a, to se može najbolje ostvariti na razini EU-a, a ne različitim nacionalnim inicijativama. Razlozi za poseban i usklađen EU-ov postupak sanacije za sve banke u EU-u izneseni su na početku uspostave okvira 2014. Njegove glavne značajke u skladu su s međunarodnim smjernicama i dokumentom *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*, koji je Odbor za financijsku stabilnost donio nakon globalne financijske krize 2008.

Načelo supsidijarnosti ugrađeno je u postojeći okvir za sanaciju. Njegove ciljeve, a to je usklađivanje pravila i postupaka sanacije, ne mogu dostatno ostvariti države članice. Naprotiv, zbog učinaka propasti bilo koje institucije u cijelom EU-u oni se na bolji način mogu ostvariti na razini EU-a djelovanjem EU-a.

Svrha postojećeg okvira za sanaciju uvijek je bila stvaranje zajedničkih instrumenata za učinkovito uredno upravljanje propadanjem bilo koje banke, bez obzira na njezinu veličinu, poslovni model ili mjesto poslovanja, ako je to potrebno da bi se očuvala financijska stabilnost EU-a, države članice ili regije u kojoj banka posluje i da bi se zaštitili deponenti bez oslanjanja na javna sredstva.

Prijedlogom se izmjenjuju određene odredbe SRMR-a kako bi se postojeći okvir poboljšao, osobito kad je riječ o njegovoj primjeni na manje i srednje banke, jer se u protivnom možda neće ostvariti njegovi ciljevi.

Rizici za financijsku stabilnost, povjerenje deponenata ili korištenje sredstava javnih financija u jednoj državi članici mogu imati dalekosežne posljedice preko državnih granica i u konačnici pridonijeti fragmentaciji jedinstvenog tržišta. Izostanak djelovanja na razini EU-a u pogledu manje značajnih banaka i dojam da su isključene iz objedinjene sigurnosne mreže također bi mogli utjecati na njihovu sposobnost pristupa tržištima i privlačenja deponenata u odnosu na značajne banke. Osim toga, primjena nacionalnih rješenja za rješavanje problema propasti banaka pogoršala bi vezu između banaka i država te potkopala samu ideju bankovne

unije o uvođenju promjene paradigme od sanacije javnim sredstvima (*bail-out*) prema sanaciji vlastitim sredstvima (*bail-in*).

Djelovanjem na razini EU-a kako bi se reformirao okvir za sanaciju neće se propisati strategija koju bi trebalo provesti u slučaju propasti banaka. Izbor između usklađene sanacijske strategije odnosno instrumenta sanacije na razini EU-a i nacionalne strategije likvidacije ostat će diskrecijsko pravo sanacijskog tijela na temelju procjene javnog interesa. Prilagođuje se svakom pojedinačnom slučaju propasti umjesto da se automatski temelji na činjenicama kao što su veličina banke, zemljopisno područje poslovanja i struktura bankarskog sektora. To procjenu javnog interesa u praksi čini testom supsidijarnosti u EU-u.

Stoga, iako je za odluku o tome hoće li se banka sanirati potrebno obaviti procjenu pojedinačnog slučaja, ključno je očuvati mogućnost sanacije svih banaka i odgovarajuće poticaje sanacijskim tijelima za odluku o sanaciji zbog moguće sistemske prirode svih institucija, kao što je već propisano u SRMR-u.

Za manje ili srednje banke države članice i dalje mogu razmotriti likvidaciju u skladu s reformiranim okvirom. U tom pogledu (neusklađeni) nacionalni postupci zbog insolventnosti ostaju na snazi kad se postupak u slučaju insolventnosti smatra boljom opcijom od sanacije. Na taj način čuva se kontinuitet instrumenata, među kojima su i oni izvan okvira sanacije, na primjer: preventivne mjere i mjere opreza, instrumenti sanacije, alternativne mjere u sklopu nacionalnih postupaka u slučaju insolventnosti i isplata osiguranih depozita u slučaju djelomične likvidacije.

Izmjena SRMR-a stoga se smatra najboljom opcijom. Njome se uspostavlja odgovarajuća ravnoteža između usklađivanja pravila i održavanja nacionalne fleksibilnosti prema potrebi. Izmjenama bi se dodatno promicala ujednačena primjena okvira za sanaciju i konvergencija praksi nadzornih i sanacijskih tijela te bi se ujednačili uvjeti na cijelom unutarnjem tržištu bankovnih usluga. To je posebno važno u bankarskom sektoru u kojem brojne institucije posluju na cijelom unutarnjem tržištu EU-a. Ti se ciljevi ne bi mogli ostvariti nacionalnim pravilima.

- **Proporcionalnost**

U skladu s načelom proporcionalnosti sadržaj i oblik djelovanja EU-a ne bi trebali prijeći ono što je potrebno za ostvarivanje njegovih ciljeva, u skladu s općim ciljevima Ugovorâ.

Proporcionalnost je sastavni dio procjene učinka priložene prijedlogu. Predložene izmjene pojedinačno su ocijenjene u odnosu na cilj proporcionalnosti. Osim toga, u nekoliko područja procijenjen je nedostatak proporcionalnosti postojećih pravila i analizirane su posebne opcije usmjerene na smanjenje administrativnog opterećenja i troškova usklađivanja za manje institucije, ponajprije ukidanjem obveze utvrđivanja minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze (MREL) za određene vrste subjekata.

U sadašnjem okviru u uvjetima pristupa financijskim aranžmanima za sanaciju ne uzimaju se dovoljno u obzir razlike iz perspektive proporcionalnosti na temelju sanacijske strategije, veličine i/ili poslovnog modela. Sposobnost banaka da ispune uvjete pristupa financijskom aranžmanu za sanaciju ovisi o tome imaju li u svojim bilancama u trenutku intervencije raspoložive instrumente prihvatljive za *bail-in*. Međutim, dokazi upućuju na to da se neke (manje i srednje) banke na određenim tržištima suočavaju sa strukturnim poteškoćama pri uspostavi MREL-a. U slučaju tih banaka, s obzirom na specifičnu strukturu njihovih obveza (osobito onih koje se uvelike oslanjaju na financiranje depozitima), trebalo bi u *bail-in* uključiti određene depozite kako bi mogle pristupiti financijskom aranžmanu za sanaciju, što bi moglo izazvati zabrinutost u pogledu financijske stabilnosti i operativne izvedivosti s obzirom na utjecaj na gospodarstvo i društvo u nekoliko država članica. Predloženim

izmjenama (npr. jasnim pravilima o prilagodbi MREL-a za sanacijske strategije prijenosa, uvođenjem jedinstvene prednosti deponenata i omogućivanjem da se sredstvima sustava osiguranja depozita premosti jaz u pristupu financijskom aranžmanu za sanaciju) poboljšao bi se pristup financiranju u sanaciji. Uvela bi se i veća proporcionalnost za banke koje bi bile sanirane strategijama prijenosa tako što bi se omogućilo da depoziti prema potrebi budu zaštićeni od *bail-ina*, a problem financiranja sanacije učinkovito bi se riješio bez slabljenja minimalnih uvjeta *bail-ina* za pristup financijskom aranžmanu za sanaciju.

- **Odabir instrumenta**

Predlaže se da se mjere provedu direktivom o izmjeni SRM-a. Predložene mjere odnose se na postojeće odredbe uključene u ovaj pravni instrument ili ih razrađuju.

3. REZULTATI *EX POST* EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

- ***Ex post* evaluacije/provjere primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

Okvir za CMDI osmišljen je kako bi se spriječila propast institucija svih veličina i poslovnih modela te kako bi se njome moglo upravljati. Izrađen je s ciljem održavanja financijske stabilnosti, zaštite deponenata, svođenja upotrebe javne potpore na najmanju moguću mjeru, ograničenja moralnog hazarda i poboljšanja unutarnjeg tržišta financijskih usluga. U evaluaciji je zaključeno da bi općenito trebalo unaprijediti određene aspekte okvira za CMDI, kao što je bolja zaštita novca poreznih obveznika.

Naime, evaluacija pokazuje da su pravna sigurnost i predvidljivost upravljanja propašću banaka i dalje nedostatne. Odluka javnih tijela o tome hoće li pokrenuti sanaciju ili postupak u slučaju insolventnosti može se znatno razlikovati među državama članicama. Osim toga, sigurnosne mreže koje financira sam sektor nisu uvijek djelotvorne te i dalje vladaju razlike u uvjetima pristupa financiranju u sanaciji i izvan nje. One utječu na poticaje i stvaraju prilike za arbitražu pri donošenju odluka o tome koje instrumente za upravljanje krizama treba primijeniti. Naposljetku, zaštita deponenata ostaje nejednaka i neusklađena među državama članicama u nizu područja.

- **Savjetovanja s dionicima**

Služeći se različitim sredstvima savjetovanja kako bi doprla do svih uključenih dionika, Komisija je provela opsežnu razmjenu kako bi bolje razumjela uspješnost okvira i mogućnosti njegova poboljšanja.

Komisija je 2020. pokrenula savjetovanje o kombiniranoj početnoj procjeni učinka i planu s ciljem izrade detaljne analize mjera koje bi trebalo poduzeti na razini EU-a te mogućeg utjecaja različitih opcija politike na gospodarstvo, društvo i okoliš.

Komisija je 2021. pokrenula dva savjetovanja: ciljano i javno savjetovanje kako bi od dionika zatražila povratne informacije o primjeni okvira za CMDI i stajališta o mogućim izmjenama. Ciljano savjetovanje, koje se sastojalo od 39 općih i posebnih tehničkih pitanja, provodilo se samo na engleskom jeziku od 26. siječnja do 20. travnja 2021. Javno savjetovanje sastojalo se od 10 općih pitanja na svim jezicima EU-a i povratne informacije prikupljale su se od 25. veljače do 20. svibnja 2021.

Osim toga, Komisija je bila domaćin konferencije na visokoj razini na kojoj su se 18. ožujka 2021. okupili predstavnici svih relevantnih dionika. Na konferenciji je potvrđena važnost djelotvornog okvira, no istaknute su i postojeće slabosti.

Preko Stručne skupine Komisije za bankarstvo, plaćanja i osiguranje službe Komisije u više su se navrata savjetovale s državama članicama o provedbi okvira za CMDI u EU-u te o mogućim revizijama BRRD-a/SRMR-a i DGSD-a. Osim na raspravama u okviru Stručne skupine, o pitanjima obuhvaćenima ovim Prijedlogom raspravljalo se i na sastancima pripremnih tijela Vijeća, odnosno Radne skupine Vijeća za financijske usluge i bankovnu uniju te Radne skupine na visokoj razini o EDIS-u.

Nadalje, u fazi pripreme zakonodavstva službe Komisije održale su i brojne (fizičke i virtualne) sastanke s predstavnicima bankarskog sektora i drugim dionicima.

Rezultati svih tih inicijativa uključeni su u pripremu ovog Prijedloga i popratne procjene učinka. Jasno su uputili na potrebu za ažuriranjem i dovršetkom sadašnjih pravila kako bi se na najbolji način ostvarili ciljevi okvira. Prilog 2. procjeni učinka sadržava sažetke tih savjetovanja i javne konferencije.

- **Prikupljanje i primjena stručnog znanja**

Komisija je uputila poziv Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo (EBA) za savjetovanje o financiranju insolventnosti i sanacije. Komisija je zatražila ciljane tehničke savjete kako bi: i. procijenila prijavljene poteškoće nekih manjih i srednjih banaka pri izdavanju dostatnih financijskih instrumenata za pokrivanje gubitaka, ii. ispitala sadašnje zahtjeve za pristup dostupnim izvorima financiranja u postojećem okviru i iii. procijenila kvantitativne učinke mogućih opcija politike u području financiranja sanacije i insolventnosti te njihovu učinkovitost u ostvarivanju ciljeva politike. EBA je odgovorila u listopadu 2021.[17]

Komisija je iskoristila i mišljenje dano u okviru platforme Fit for Future u prosincu 2021. U tom mišljenju istaknuta je potreba da se okvir za CMDI proporcionalno prilagodi tako da se može primijeniti na sve banke uzimajući u obzir mogući učinak na povjerenje deponenata i financijsku stabilnost.

- **Procjena učinka[18]**

Provedena je opsežna procjena učinka prijedloga u kojoj se uzimaju u obzir povratne informacije dionika i potreba za rješavanjem međusobno povezanih pitanja koja se pojavljuju u tim trima pravnim tekstovima.

U procjeni učinka razmotren je niz opcija politike za rješavanje problema utvrđenih pri oblikovanju i provedbi okvira za upravljanje krizama i osiguranje depozita. S obzirom na čvrstu povezanost instrumenata za upravljanje krizama i njihova financiranja u procjeni učinka razmatrali su se paketi opcija politike kojima se objedinjuju relevantne značajke okvira za CMDI kako bi se osigurao sveobuhvatan i dosljedan pristup. Neke predložene promjene povezane s mjerama rane intervencije, okidačima za utvrđivanje propada li banka ili je vjerojatno da će propasti te usklađivanjem određenih značajki DGSD-a zajedničke su svim paketima opcija koji su se razmatrali.

Paketi opcija uglavnom su usmjereni na analizu spektra mogućnosti kojima bi se na vjerodostojan i djelotvoran način proširilo područje primjene sanacije u službi ambicija da se financiranje učini dostupnijim. Naime, opcijama politike razmatra se olakšavanje korištenja sredstava sustava osiguranja depozita u sanaciji, među ostalim njihovo korištenje kao prijelaznog instrumenta, u okviru zaštitne mjere testa najmanjeg troška kako bi se poboljšala proporcionalnost pristupa financijskim aranžmanima za sanaciju za banke, i to osobito manje i

[17] EBA (22. listopada 2021.), *Call for advice regarding funding in resolution and insolvency*.

[18] Vidjeti upućivanja na dokumente SWD(2023) 226 (sažetak procjene učinka) i SEC(2023) 230 (pozitivno mišljenje Odbora za nadzor regulative).

srednje banke, na koje se primjenjuju strategije prijenosa s izlaskom s tržišta. Osim toga, u opcijama politike istražuje se mogućnost djelotvornijeg i učinkovitijeg korištenja sredstava sustava osiguranja depozita na temelju usklađenog testa najmanjeg troška za druge mjere osim isplate osiguranih depozita, u nastojanju da se bolje usklade poticaji koji sanacijskim tijelima pomažu pri odabiru najprikladnijeg instrumenta za upravljanje krizom. Oslobađanje sredstava sustava osiguranja depozita za druge mjere osim isplate osiguranih depozita ovisi o redu prvenstva sustava osiguranja depozita u hijerarhiji potraživanja. Stoga se u opcijama politike istražuju i scenariji usklađivanja prednosti deponenata.

S obzirom na te elemente u procjeni učinka istražuju se tri moguća paketa opcija politike kojima se ostvaruju ishodi s različitim rasponima ambicije. Svakim paketom nastoji se stvoriti okvir koji se temelji na poticajima, što se postiže poticanjem dosljednije primjene instrumenata sanacije, povećanjem pravne sigurnosti i predvidljivosti, ujednačavanjem uvjeta i olakšavanjem pristupa zajedničkim sigurnosnim mrežama, pri čemu se zadržavaju neke druge mogućnosti osim sanacije u okviru nacionalnih postupaka u slučaju insolventnosti. No, zbog načina na koji su paketi opcija oblikovani ti se ciljevi postižu u različitoj mjeri te se razlikuje i njihova politička izvedivost.

U najpoželjnijoj opciji predviđaju se ambiciozna poboljšanja u smislu financiranja, stvaranje mogućnosti za znatno proširenje područja primjene sanacije kojom bi se obuhvatilo više manjih i srednjih banaka te veća usklađenost poticaja za odlučivanje o najboljem kriznom instrumentu za te institucije. Smatralo se da se njome ciljevi okvira mogu ostvariti djelotvornije, učinkovitije i usklađenije nego drugim opcijama, uključujući onu osnovnu prema kojoj se ništa ne poduzima. Prije svega utvrđeno je da je ukidanje apsolutne prednosti sustava osiguranja depozita najdjelotvorniji način osiguravanja da se sredstva iz njih mogu upotrijebiti u sanaciji. Činjenica da potraživanja sustava osiguranja depozita imaju apsolutnu prednost glavni je razlog zašto se sredstva sustava osiguranja depozita gotovo nikad ne mogu upotrijebiti za drugo osim za isplatu osiguranih depozita u slučaju insolventnosti jer to utječe i na ishod testa najmanjeg troška kojim se daje prednost isplati. Međutim, utvrđeno je da se apsolutnom prednošću na koncu štite financijska sredstva sustava osiguranja depozita i bankarski sektor od mogućnosti nadopune tako što se onemogućuje ikakva intervencija sustava osiguranja depozita u sanaciji bez bolje zaštite za osigurane depozite. Stoga je ukidanje apsolutne prednosti sustava osiguranja depozita nužno da bi se riješilo pitanje postojećeg ishoda procjene najmanjeg troška koji je usmjeren na isplatu te osiguralo primjereno financiranje u sanaciji kako bi se manje i srednje banke mogle sanirati prijenosom poslovanja i izlaskom banke koja je propala s tržišta.

Procjenom učinka obuhvaćena je još jedna opcija koja se sastoji od ambiciozne reforme okvira za CMDI uključujući EDIS, u obliku prijelaznog, hibridnog modela, koji se razlikuje od Komisijina prijedloga iz 2015. U okviru te opcije potvrđuje se važnost uspostave zajedničkog sustava osiguranja depozita za pouzdanost okvira i dovršetak bankovne unije, no to je ocijenjeno kao politički neizvedivo u ovom trenutku.

Prijedlog bi uključivao troškove za nadležna tijela i određene banke, ovisno o mjeri u kojoj bi se sanacija proširila na temelju procjene javnog interesa u svakom pojedinačnom slučaju i posebnih okolnosti svakog slučaja. Korištenje sredstava sustava osiguranja depozita te sanacijskog fonda odnosno Jedinstvenog fonda za sanaciju bila bi troškovno učinkovitija u pogledu potrebnih financijskih sredstava, no može potaknuti i potrebu za nadopunom doprinosima sektora. Općenito govoreći, troškovi sanacijskih tijela i banaka nadoknadili bi se pogodnostima bolje spremnosti većeg broja banaka, jasnijim poticajima pri odlučivanju o tome koje krizne instrumente upotrijebiti, smanjenom upotrebom sredstava poreznih obveznika te većom financijskom stabilnošću i većim povjerenjem deponenata zahvaljujući jasnijim pravilima i pristupu sigurnosnim mrežama koje financira sam sektor. Za potrošače i

javnost troškovi bi trebali biti ograničeni i trebale bi ih jasno nadmašiti koristi, prije svega zbog veće zaštite deponenata, financijske stabilnosti i smanjene upotrebe novca poreznih obveznika.

Nakon prvog negativnog mišljenja Odbor za nadzor regulative potvrdio je procjenu učinka. Kako bi se uzele u obzir primjedbe koje je Odbor iznio, proširenom procjenom učinka obuhvaćena su dodatna objašnjenja o sljedećim pitanjima: i. priroda problema koji se nastoje riješiti preispitivanjem i opće koristi sanacije u odnosu na postupak u slučaju insolventnosti kako bi se zaštitili financijska stabilnost i povjerenje deponenata te kako bi se upotreba novca poreznih obveznika svela na najmanju moguću mjeru, ii. pojašnjenje usklađenosti reforme s načelom supsidijarnosti i iii. dodatne pojedinosti o drugim aspektima kao što su dosljednost u odnosu na preispitivanje pravila o državnim potporama, interakcija s prijedlogom Komisije o EDIS-u iz 2015., način na koji je uzet u obzir EBA-in savjet i uvjeti pod kojima bi sustav osiguranja depozita mogao intervenirati u sanaciji.

- **Primjerenost i pojednostavnjenje propisa**

Preispitivanje je uglavnom usmjereno na opći ustroj i funkcioniranje okvira za upravljanje krizama i osiguranje depozita, pri čemu se posebna pozornost posvećuje manjim i srednjim bankama te poticanju jednakog postupanja prema deponentima. Očekuje se da će predložena reforma donijeti koristi kad je riječ o djelotvornosti okvira i pravnoj jasnoći.

Reforma je tehnološki neutralna i ne utječe na digitalnu pripravnost.

- **Temeljna prava**

EU se zalaže za visoke standarde zaštite temeljnih prava i potpisnik je brojnih konvencija o ljudskim pravima. U tom kontekstu prijedlog je u skladu s tim pravima, kako su navedena u glavnim konvencijama UN-a o ljudskim pravima, Povelji Europske unije o temeljnim pravima, koja je sastavni dio Ugovorâ EU-a, te Europskoj konvenciji o ljudskim pravima.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Prijedlog nema utjecaj na proračun EU-a.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

Prijedlogom se zahtijeva da države članice prenesu izmjene BRRD-a u nacionalno zakonodavstvo u roku od 18 mjeseci od stupanja na snagu direktive o izmjeni.

Prijedlogom se, među ostalim, od EBA-e zahtijeva da izda standarde povezane s određenim odredbama okvira i izvješćuje Komisiju o njegovoj djelotvornoj provedbi, npr. u vezi s procjenama mogućnosti sanacije koje provode sanacijska tijela ili pripremom za provedbu sanacije.

Propisi će se ocijeniti pet godina nakon roka za provedbu kako bi se procijenila učinkovitost i djelotvornost u postizanju tih ciljeva te kako bi se odlučilo jesu li potrebne nove mjere ili izmjene.

6. DETALJNO OBRAZLOŽENJE POSEBNIH ODREDABA PRIJEDLOGA

Mjere rane intervencije i priprema za sanaciju

Članak 13. zamjenjuje se novim skupom članaka (članci od 13. do 13.c) usklađenih s odredbama BRRD-a o ranoj intervenciji (članci od 27. do 29. BRRD-a) kako bi ESB imao

izravno primjenjivu pravnu osnovu za izvršavanje tih ovlasti. Kao i u BRRD-u, pojašnjen je mehanizam eskalacije u različitim vrstama mjera te je navedeno da prethodno donošenje mjera rane intervencije i ispunjenje uvjeta za ranu intervenciju nisu preduvjeti za početak pripreme sanacije ni za izvršenje povezanih ovlasti.

SRMR je već sadržavao odredbe o suradnji i razmjeni informacija između Odbora i ESB-a ili nacionalnih nadležnih tijela u slučajevima pogoršanja financijske situacije banke. Međutim, te je odredbe trebalo ojačati kako bi se osigurala bolja i djelotvornija suradnja. Novi članak 13.c temelji se na prijašnjem članku 13. i sadržava dodatne pojedinosti o suradnji u razdoblju prije sanacije koje se odnose na vrstu informacija koje bi trebalo razmjenjivati, situacije u kojima ESB ili nacionalno nadležno tijelo trebaju razmjenjivati informacije i vrstu mehanizama koje Odbor može uspostaviti kako bi se pripremio za sanaciju.

Rano upozorenje o propadanju ili vjerojatnoj propasti

Članak 13.c uključuje obvezu da, kad je riječ o manje važnim prekograničnim grupama u izravnoj nadležnosti Odbora, ESB ili nacionalno nadležno tijelo dovoljno rano, odnosno što je prije moguće, obavijeste Odbor ako smatraju da postoji značajan rizik da institucija ili subjekt ispunjava uvjete za procjenu da propada ili je vjerojatno da će propasti, kako je utvrđeno u članku 18. stavku 4. Ta bi obavijest trebala sadržavati razloge za takvu procjenu ESB-a ili nacionalnog nadležnog tijela, kao i pregled alternativnih rješenja kojima bi se u razumnom roku mogla spriječiti propast dotične institucije ili subjekta.

S obzirom na ključnu ulogu trenutka u kojem se provode sanacijske mjere za što veće očuvanje razina kapitala, MREL-a i likvidnosti institucije ili subjekta te općenitije za stvaranje potrebnih uvjeta kako bi Odbor mogao uspješno provesti sanacijsku strategiju pripremljenu za svaku instituciju ili subjekt, Odbor je ovlašten u bliskoj suradnji s ESB-om ili nacionalnim nadležnim tijelom procijeniti koji bi bio razuman rok za traženje privatnih ili administrativnih rješenja kojima se može spriječiti propast. U razdoblju ranog upozoravanja ESB ili nacionalno nadležno tijelo trebali bi nastaviti izvršavati svoje nadležnosti te istodobno održavati veze s Odborom u skladu s člankom 13.c. ESB ili nacionalno nadležno tijelo i Odbor trebali bi u bliskoj suradnji pratiti razvoj situacije institucije ili subjekta i provedbu alternativnih mjera. U tom kontekstu Odbor i ESB ili nacionalno nadležno tijelo trebali bi redovito održavati sastanke, čiju učestalost određuje Odbor.

Ako se u tom roku ne pronađe ili provede odgovarajuća alternativna mjera kojom bi se spriječila propast, ESB ili nacionalno nadležno tijelo trebali bi procijeniti propada li institucija ili subjekt ili je vjerojatno da će propasti. Ako ESB ili nacionalno nadležno tijelo zaključi da institucija ili subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti, trebali bi o tome službeno obavijestiti Odbor u skladu s postupkom utvrđenim u članku 18. stavku 1. Odbor to može i sam procijeniti u skladu s postojećim pravilima iz članka 18. stavka 1. drugog podstavka. Odbor bi potom trebao utvrditi jesu li ispunjeni uvjeti za sanaciju. Ako se na temelju procjene javnog interesa utvrdi da je instituciju ili subjekt potrebno sanirati, Odbor bi trebao donijeti sanacijski program. To je u skladu s novijom sudskom praksom Suda EU-a povezanom s predmetom koji se odvija u bankovnoj uniji, prema kojoj je procjena ESB-a pripremna mjera osmišljena kako bi se Odboru omogućilo donošenje odluke o sanaciji banke. Sud je nadalje naveo da Odbor ima isključivu ovlast za procjenu uvjeta potrebnih za primjenu sanacijskih mjera, pod uvjetom da Komisija odobri sanacijski program i, prema potrebi, da Vijeće ne uloži prigovor[19].

[19] Rješenje od 6. svibnja 2019., ABLV Bank/ESB, T-281/18, EU:T:2019:296, t. 34.–36. i presuda od 6. svibnja 2021., ABLV Bank/ESB, C-551/19 P i C-552/19 P, EU:C:2021:369, t. 62.–71.

Procjena javnog interesa

Okvir za CMDI osmišljen je kako bi se spriječila propast institucija svih veličina te kako bi se njome moglo upravljati a da se pritom omogući zaštita deponenata i poreznih obveznika. Ako se smatra da banka propada ili je vjerojatno da će propasti i njezina je sanacija u javnom interesu, a ne postoji privatno rješenje, sanacijska tijela intervenirat će primjenom instrumenata i ovlasti dodijeljenih BRRD-om ili SRMR-om. Ako sanacija nije u javnom interesu, propašću banke trebalo bi se upravljati nacionalnim postupkom uredne likvidacije koji provode nacionalna tijela, po mogućnosti financiranjem iz sustava osiguranja depozita ili drugih izvora financiranja prema potrebi.

U procjeni javnog interesa zapravo se uspoređuju sanacija i insolventnost, pri čemu se posebno procjenjuje kako se u svakom scenariju ostvaruju ciljevi sanacije. Procjena se temelji na sljedećim ciljevima sanacije: i. učinak na financijsku stabilnost (kriza širokih razmjera može dovesti do drukčijeg ishoda procjene javnog interesa nego idiosinkrastična propast); ii. procjena učinka na ključne funkcije banke; i iii. potreba da se ograniči korištenje izvanrednih javnih financijskih potpora. U skladu s postojećim okvirom odluka o sanaciji može se donijeti samo ako se ciljevi sanacije ne bi mogli u jednakoj mjeri ostvariti postupkom u slučaju insolventnosti.

U okviru SRMR-a Odboru se ostavlja diskrecijsko pravo pri provedbi procjene javnog interesa, što dovodi do različitih primjena i tumačenja koji nisu uvijek u potpunosti u skladu s logikom i namjerom zakonodavstva. U nekim se slučajevima u bankovnoj uniji procjena javnog interesa primjenjuje prilično restriktivno.

Kako bi se razlike svele na najmanju moguću mjeru i proširila primjena procjene javnog interesa, odnosno kako bi se proširilo područje primjene sanacije, Prijedlog uključuje sljedeće zakonodavne izmjene:

Izmjene ciljeva sanacije

U okviru cilja sanacije prema kojem se oslanjanje na izvanredne javne financijske potpore mora svesti na najmanju moguću mjeru korištenje nacionalnih proračunskih sredstava ne razlikuje se od korištenja sigurnosnih mreža koje financira sam sektor (Jedinstveni fond za sanaciju ili sustavi osiguranja depozita). Stoga se izmjenom tog cilja sanacije uključuje posebno upućivanje na potporu iz proračuna države članice, pri čemu se ističe da bi se financiranje iz sigurnosnih mreža koje financira sam sektor trebalo smatrati poželjnijim od financiranja novcem poreznih obveznika (članak 14. stavak 2. točka (c)). Usto je uvedena i izmjena postupovnih pravila o procjeni javnog interesa, kojom se od Odbora zahtijeva da razmotri i usporedi sve izvanredne javne financijske potpore za koje se razumno može očekivati da će se pružiti instituciji u sanaciji u odnosu na potpore iz hipotetskog scenarija insolventnosti. Ako se u hipotetskom scenariju insolventnosti očekuje potpora za likvidaciju, ishod procjene javnog interesa trebao bi biti pozitivan (članak 18. stavak 5. drugi podstavak).

Cilj sanacije koji se odnosi na zaštitu deponenata mijenja se kako bi se pojasnilo da bi sanacija trebala biti usmjerena na zaštitu deponenata uz smanjenje gubitaka za sustave osiguranja depozita. To znači da bi sanacija trebala imati prednost ako bi u slučaju insolventnosti nastali veći troškovi za sustav osiguranja depozita.

Postupovne promjene u usporedbi sanacije i nacionalnih postupaka u slučaju nesolventnosti

U skladu s postojećim SRMR-om od Odbora se očekuje da se odluče za postupak u slučaju insolventnosti, osim ako bi se odabirom sanacije bolje ostvarili ciljevi sanacije. Postojećim člankom 18. stavkom 5. propisano je da se sanacija odabire samo ako se likvidacijom institucije redovnim postupkom u slučaju insolventnosti ciljevi sanacije ne bi ostvarili u jednakoj mjeri. Kako bi se omogućila šira primjena sanacije, članak 18. stavak 5. mijenja se kako bi se pojasnilo da bi nacionalni postupak u slučaju nesolventnosti trebao imati prednost samo ako se tom strategijom bolje ostvaruju ciljevi okvira nego sanacijom (i to ne u istoj mjeri). Iako se insolventnost zadržava kao standardna opcija, izmjenom se povećava teret dokazivanja za sanacijska tijela kad moraju dokazati da sanacija nije u javnom interesu. Bez obzira na to o procjeni javnog interesa i dalje će odlučivati sanacijsko tijelo ovisno o pojedinačnom slučaju.

Korištenje sustava osiguranja depozita u sanaciji

U skladu s postojećim okvirom Odbor donosi odluku o korištenju sredstava sustava osiguranja depozita za financiranje sanacije nakon savjetovanja sa sustavom osiguranja depozita, a iznos doprinosa iz sustava osiguranja depozita utvrđuje se na temelju vrednovanja gubitaka koje bi osigurani deponenti pretrpjeli da nisu bili zaštićeni od gubitaka. Kako bi se povećane mogućnosti i strogi uvjeti za korištenje nacionalnih sredstava sustava osiguranja depozita za financiranje strategija prijenosa u sanaciji u skladu s izmijenjenim člankom 109. BRRD-a dosljedno primjenjivali i u bankovnoj uniji, mijenja se članak 79. SRMR-a kako bi se odredilo da bi se sustav osiguranja depozita kojem je kreditna institucija pridružena trebao koristiti u svrhe i pod uvjetima utvrđenima u članku 109. BRRD-a. Osim toga, brišu se članak 79. stavak 5. drugi i treći podstavak SRMR-a, koji odgovaraju uvjetima iz postojećeg članka 109. stavka 5. drugog i trećeg podstavka BRRD-a.

S obzirom na to da u okviru bankovne unije Odbor donosi odluke o sanaciji, a financiranje se može osigurati iz nacionalnih sredstava sustava osiguranja depozita, upućivanjem na članak 109. BRRD-a u članku 79. prvom stavku SRMR-a omogućuje se da se pojačana uloga sustava osiguranja depozita u okviru BRRD-a primjenjuje i u postupku donošenja odluka za banke u nadležnosti Odbora. Troškove isplate deponentima u svrhu ograničavanja doprinosa iz sustava osiguranja depozita za financiranje sanacije i dalje na nacionalnoj razini izračunava sustav osiguranja depozita na temelju testa najmanjeg troška. Odbor bi trebao odrediti iznos doprinosa iz sustava osiguranja depozita tek nakon što se sa sustavom osiguranja depozita savjetuje o rezultatima tog izračuna te bi ti rezultati za njega trebali biti obvezujući. Stoga Odbor ne bi smio odrediti da doprinos iz sustava osiguranja depozita za transakciju iznosi više od troška isplate deponentima prema izračunu sustava osiguranja depozita u skladu s pravilima iz DGSD-a (o zabrani kršenja testa najmanjeg troška) ni više od iznosa koji je potreban kako bi se ispunio uvjet za pristup financijskom aranžmanu za sanaciju (8 % ukupnih obveza i zahtjeva za regulatorni kapital).

Uvjeti za pružanje izvanrednih javnih financijskih potpora

Kako se javna sredstva u obliku izvanredne javne financijske potpore ne bi koristila za potporu institucijama ili subjektima koji nisu financijski održivi, potrebno je propisati stroge uvjete o tome kad se takve potpore mogu pružiti i u kojem obliku. Postojeća pravila predviđaju određena ograničenja, ali nisu dovoljno precizna. Izvanredne javne financijske potpore izvan sanacije trebalo bi ograničiti na slučajeve preventivne dokapitalizacije, preventivne mjere sustava osiguranja depozita usmjerene na očuvanje financijske stabilnosti i dugoročne održivosti kreditnih institucija, mjere koje sustav osiguranja depozita poduzima kako bi se očuvao pristup deponenata i druge oblike potpore koja se dodjeljuje u kontekstu postupka likvidacije. Izvanredne javne financijske potpore u svim drugim situacijama izvan

sanacije ne bi trebale biti dopuštene i posljedično bi se trebalo smatrati da institucija ili subjekt koji je primaju propadaju ili je vjerojatno da će propasti.

Preventivna dokapitalizacija

Osobita pozornost mora se posvetiti izvanrednim javnim financijskim potporama koje se dodjeljuju u obliku preventivne dokapitalizacije. Potrebno je jasnije propisati dopuštene oblike mjera opreza koje se primjenjuju izvan sanacije s ciljem dokapitalizacije dotičnog subjekta. Odobrene mjere trebale bi biti privremene jer bi trebale služiti za ublažavanje negativnih posljedica vanjskih šokova, a ne kao nadoknada za unutarnje slabosti povezane, na primjer, sa zastarjelim poslovnim modelom. Korištenje instrumenata bez dospijeća kao što je redovni osnovni kapital trebalo bi postati iznimka i moguće samo ako drugi oblici instrumenata kapitala ne bi bili primjereni. Takva promjena nužna je kako bi se osiguralo da potpora ostane privremena. Potrebni su i stroži te izričitiji zahtjevi kojima se unaprijed utvrđuje trajanje i izlazna strategija za mjere opreza. Subjekt koji prima potporu trebao bi biti solventan u trenutku primjene mjera, odnosno nadležno tijelo trebalo bi procijeniti da ne krši niti je vjerojatno da će u sljedećih 12 mjeseci prekršiti primjenjive kapitalne zahtjeve. Ako se ne poštuju uvjeti pod kojima se dodjeljuje potpora, trebalo bi smatrati da subjekt koji prima potporu propada ili je vjerojatno da će propasti.

Izmjene povezane s minimalnim zahtjevom za regulatorni kapital i prihvatljive obveze (MREL)

MREL za strategije prijenosa

Kako je već propisano postojećim okvirom, razina zahtjeva za MREL trebala bi biti u skladu s preferiranom sanacijskom strategijom. Postojeća odredba članka 12.d usmjerena je na kalibraciju MREL-a za strategije *bail-ina* (zahtjev za iznos za pokrivanje gubitaka i dokapitalizaciju s detaljnim pravilima o tome kako bi svaki od njih trebalo prilagoditi te zahtjevi podređenosti koji su uglavnom usmjereni na ispunjenje zahtjeva za ukupne obveze i regulatorni kapital (TLOF) od najmanje 8 %). Iako se dopušta mogućnost primjene i drugih instrumenata sanacije osim *bail-ina*, postojećim se BRRD-om ne uređuje detaljno kalibracija MREL-a za strategije prijenosa. To u praksi dovodi do pravne nesigurnosti i razlika u metodologijama koje sanacijska tijela primjenjuju pri određivanju MREL-a za takve strategije.

Pravna osnova za razlikovanje kalibracije MREL-a za strategije prijenosa od one za *bail-in* stoga treba biti jasnija, među ostalim i radi proporcionalnosti i dosljedne primjene. U tom se pogledu dodaje novi članak 12.da kojim se utvrđuju načela koja bi SRB trebao uzeti u obzir pri kalibriranju MREL-a za strategije prijenosa, a to su veličina, poslovni model, profil rizičnosti, analiza prenosivosti, utrživost, odnosi li se strategija na prijenos imovine ili prodaju dionica, komplementarna upotreba subjekta za upravljanje imovinom za imovinu koja se ne može prenijeti te iznos koji se očekuje od sustava osiguranja depozita za financiranje preferirane sanacijske strategije.

Izmjenama se učvršćuje načelo da bi MREL trebao ostati prva i glavna linija obrane za sve banke, uključujući one na koje će se primijeniti strategija prijenosa i izlazak s tržišta, kako bi dioničari i vjerovnici što više pokrili gubitke.

Procjena zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj u slučaju zabrane određenih raspodjela

Kako bi se riješio problem nedovoljne pravne jasnoće sadašnjeg okvira kad je riječ o ovlasti zabrane određenih raspodjela ako subjekt ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj povrh vlastitog MREL-a, a osobito ako subjekt ne podliježe zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj (u skladu s člankom 104.a Direktive 2013/36/EU) po istoj osnovi kao i za MREL, članku 10.a dodaje se novi stavak 7. kojim se pojašnjava da bi se ovlast zabrane određenih

raspodjela trebala primjenjivati na temelju procjene zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj koja proizlazi iz delegiranog akta u skladu s člankom 45.c stavkom 4., u kojem se utvrđuje metodologija koju sanacijska tijela trebaju primjenjivati u procjeni zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj u takvim okolnostima.

Izuzeće de minimis *od određenih zahtjeva MREL-a*

U skladu s postojećim pravilima o MREL-u u SRMR-u strukturno podređene obveze iz članka 72.b stavka 2. točke (d) podtočke iii. CRR-a obuhvaćene su definicijom „podređenih prihvatljivih instrumenata" koja se upotrebljava u članku 12.c SRMR-a. Međutim, obveze koje u CRR-u mogu biti prihvatljive na temelju izuzeća *de minimis* iz članka 72.b stavka 4. CRR-a ne ispunjavaju uvjete za „podređene prihvatljive instrumente" u skladu sa SRMR-om jer je članak 72.b stavak 4. CRR-a izričito isključen iz definicije u članku 3. stavku 1. točki 49.b SRMR-a.

Kako bi se ispravila ta nedosljednost i u skladu s pristupom iz BRRD-a, u članak 12.c dodaje se novi stavak 10. kojim se SRB-u omogućuje da sanacijskim subjektima dopusti da ispune zahtjeve za podređenost MREL-a primjenom nadređenih obveza ako su ispunjeni uvjeti iz članka 72.b stavka 4. CRR-a.

Radi usklađenosti s okvirom za TLAC zahtjev za podređenost MREL-a sanacijskih subjekata na koje se primjenjuje izuzeće *de minimis* ne smije se prilagođavati naniže za iznos jednak smanjenju ukupnog iznosa izloženosti riziku (TREA) za 3,5 % za TLAC u skladu s člankom 12.c stavkom 4. prvim podstavkom drugom rečenicom BRRD-a.

Doprinosi i neopozive obveze plaćanja

Kako bi se uzeo u obzir istek početnog razdoblja povećanja sredstava Fonda i posljedično smanjenje iznosa redovitih *ex ante* doprinosa, u članke 69. i 71. unose se tehničke izmjene kako bi se najveći iznos *ex post* doprinosa koji se može prikupiti odvojio od iznosa redovitih *ex ante* doprinosa, čime bi se izbjegla nerazmjerno niska gornja granica za *ex post* doprinose, te omogućila odgoda naplate redovitih *ex ante* doprinosa ako trošak godišnje naplate ne bude razmjeran iznosu koji će se prikupiti. U članku 70. pojašnjava se i postupanje s neopozivim obvezama plaćanja za njihovo korištenje u sanaciji, kao i postupku koji se provodi ako se na instituciju ili subjekt prestane primjenjivati obveza plaćanja doprinosa.

Osim toga, radi veće transparentnosti i sigurnosti u pogledu udjela neopozivih obveza plaćanja u ukupnom iznosu ex ante doprinosa koji treba prikupiti pojašnjava se da bi Odbor trebao odrediti taj udio na godišnjoj osnovi i u skladu s primjenjivim ograničenjima.

Ostale odredbe

Izmjene planiranja sanacije

Odbor je dužan utvrditi mjere koje bi trebalo poduzeti u odnosu na subjekte grupe pri izradi planova sanacije grupe. Intenzitet i detaljnost tog rada kad je riječ o društvima kćerima koja nisu sanacijski subjekti može ovisiti o veličini i profilu rizičnosti dotičnih institucija i subjekata, postojanju ključnih funkcija i sanacijskoj strategiji grupe. Stoga se SRMR mijenja tako što se u članku 8. stavku 10. uvodi novi podstavak, kojim će se sanacijskim tijelima omogućiti da pri izvršavanju te zadaće prema potrebi primjenjuju pojednostavnjeni pristup.

Pojašnjenja članka 27. stavka 9.

Postojeće odredbe članka 27. stavaka 9. i 10. nejasne su u pogledu uvjeta i redoslijeda korištenja sredstava Jedinstvenog fonda za sanaciju i alternativnih izvora financiranja nakon početnog financiranja do gornje granice od 5 % ukupnih obveza i regulatornog kapitala te nakon što se sve neosigurane obveze koje nemaju prednost osim prihvatljivih depozita u cijelosti otpišu ili konvertiraju. Stoga se članak 27. stavci 9. i 10. mijenjaju kako bi se postigla pravna jasnoća i dodatna fleksibilnost za korištenje Jedinstvenog fonda za sanaciju u iznosu većem od 5 % ukupnih obveza i regulatornog kapitala.

Upravljanje Odborom

Kako bi se olakšao kontinuitet i stjecanje institucijskog stručnog znanja, članak 56. mijenja se kako bi se omogućilo da predsjednik, potpredsjednik i stalni članovi Odbora obnašaju drugi mandat u istom svojstvu kao i u prvom mandatu. Postupak obnove mandata predsjednika, potpredsjednika i članova odbora temelji se na postupku koji se primjenjuje na obnovu mandata predsjednikâ europskih nadzornih tijela.

U člancima 43., 53. i 55. potpredsjedniku se dodjeljuje pravo glasa te se ono uključuje u cijeli SRMR. Postupak imenovanja potpredsjednika isti je kao postupak imenovanja predsjednika te potpredsjednik može zamijeniti predsjednika u slučaju njegove odsutnosti ili opravdane spriječenosti. Stoga se nije činilo opravdanim prema potpredsjedniku postupati drukčije nego prema ostalim članovima Odbora.

Red prvenstva potraživanja Jedinstvenog fonda za sanaciju

Člankom 22. stavkom 6. predviđeno je da bi Odbor od institucije u sanaciji, kao vjerovnik s pravom prvenstva, trebao moći izvršiti povrat svih opravdanih i valjano nastalih izdataka u vezi s korištenjem instrumenata sanacije ili ovlasti. No u SRMR-u nije utvrđen relativni red prvenstva Odbora u odnosu na druge vjerovnike s pravom prvenstva. Bilo je nejasno i kako bi se ta odredba mogla provesti s obzirom na to da je red prvenstva potraživanja u slučaju insolventnosti propisan isključivo u nacionalnim zakonima kojima se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti (čak i ako je taj red prvenstva djelomično usklađen u cijelom EU-u). U novom stavku 6. koji je dodan u članak 76. pojašnjava se da bi ta potraživanja Odbora u svakoj državi članici sudionici trebala imati isti red prvenstva kao i potraživanja nacionalnih sanacijskih fondova (koja bi trebala biti iznad potraživanja deponenata i sustava osiguranja depozita) na temelju novog članka 108. stavka 9. BRRD-a.

Osim toga, Jedinstveni fond za sanaciju može se dodatno iskoristiti u sanaciji za potrebe utvrđene u članku 76. stavku 1. U SRMR-u dosad nije bilo navedeno nastaje li time potraživanje u korist Odbora ni, ako nastaje, koji je red prvenstva takvog potraživanja u insolvencijskoj hijerarhiji. Članku 76. dodaje se novi stavak 5. u kojem se navodi da bi Odbor, u slučaju da se djelatnost institucije u sanaciji djelomično prenese na prijelaznu instituciju ili privatnog kupca uz potporu Jedinstvenog fonda za sanaciju, trebao imati pravo na potraživanje od preostalog subjekta. Postojanje takvog potraživanja trebalo bi procijeniti u svakom pojedinačnom slučaju, ovisno o sanacijskoj strategiji i konkretnom korištenju Jedinstvenog fonda za sanaciju, ali bi trebalo biti povezano s korištenjem Jedinstvenog fonda za sanaciju za preuzimanje gubitaka umjesto vjerovnika, na primjer kad se koristi kao jamstvo za imovinu i obveze prenesene na primatelja ili za pokrivanje razlike između prenesene imovine i obveza. Ako se SRF-om podupire primjena *bail-in* instrumenta kao primarne sanacijske strategije (članak 27. stavak 1. točka (a)) umjesto otpisa i konverzije obveza određenih vjerovnika, time ne smije nastati potraživanje od institucije u sanaciji jer bi to poništilo svrhu doprinosa Jedinstvenog fonda za sanaciju. Potraživanje u korist Odbora ne

smije nastati ni zbog odšteta koje se isplaćuju zbog kršenja načela prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj.

Dodjela odgovornosti

Člankom 7. utvrđena je podjela zadaća na način da je Odbor izravno odgovoran za subjekte pod izravnom odgovornošću ESB-a, prekogranične manje značajne institucije te subjekte za koje je na inicijativu Odbora, nacionalnog nadležnog tijela ili države članice donesena odluka o izravnoj odgovornosti Odbora. Nacionalna sanacijska tijela zadržala bi primarnu odgovornost nad svim drugim subjektima. Međutim, iako se člankom 7. jasno propisivala podjela zadaća, tekst članaka Uredbe koji su se odnosili na određene dotične odgovornosti, kao što su planiranje sanacije, procjena provedivosti sanacije, procjena pojednostavnjenih obveza, utvrđivanje MREL-a ili donošenje sanacijskih programa, odnosio se samo na Odbor te stoga nije bilo potpuno jasno da u slučaju subjekata u njihovoj nadležnosti odgovornost za navedene zadaće snose nacionalna sanacijska tijela. Ta je situacija pojašnjena u članku 7.

Slično tomu, u SRMR-u je utvrđeno da je Odbor ovlašten zabraniti određene raspodjele ako subjekt iz njegove nadležnosti ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj i MREL, ali nije utvrđen točan postupak za izvršavanje te ovlasti. U članku 10.a stavku 1. sad je pojašnjeno da Odbor može naložiti relevantnom nacionalnom sanacijskom tijelu da izvršava tu ovlast.

Utvrđeni su i slučajevi dodjele ovlasti nacionalnim sanacijskim tijelima u okviru BRRD-a, ali s obzirom na to da se to ne spominje u SRMR-u, načini njihove primjene u slučaju subjekata u izravnoj nadležnosti Odbora bili su nejasni. Kako bi se to pitanje riješilo, u članku 12. pojašnjava se da je Odbor odgovoran za davanje odobrenja za kupnju, otkup, otplatu ili ponovnu kupnju instrumenata prihvatljivih obveza za subjekte u njegovoj izravnoj nadležnosti u skladu s člankom 78.a Uredbe (EU) br. 575/2013. Članak 8. mijenja se kako bi se pojasnilo da Odbor može, prema potrebi, naložiti nacionalnim sanacijskim tijelima da od institucije ili subjekta zahtijevaju vođenje detaljne evidencije o financijskim ugovorima u kojima je dotična institucija stranka. U članku 18. stavku 11. dodatno je pojašnjeno da Odbor može naložiti nacionalnim sanacijskim tijelima da na temelju članka 33.a Direktive 2014/59/EU izvrše svoju ovlast suspenzije određenih financijskih obveza kad utvrde da institucija ili subjekt propadaju ili je vjerojatno da će propasti.

Izmjenama članka 18. pojašnjava se i podjela zadaća koje se odnose na procjenu propasti ili vjerojatne propasti između ESB-a i nacionalnih nadležnih tijela. Iako Odbor donosi sanacijski program, u nekim situacijama, odnosno kad je riječ o prekograničnim manje značajnim grupama, manje značajnim institucijama i subjektima koji primaju pomoć iz Jedinstvenog fonda za sanaciju te određenim manje značajnim institucijama i subjektima za koje je na inicijativu Odbora, nacionalnog nadležnog tijela ili države članice odlučeno da će Odbor snositi izravnu odgovornost, za nadzor institucije ili subjekta te stoga i za procjenu propasti ili vjerojatne propasti institucije ili subjekta odgovorno je nacionalno nadležno tijelo. Stoga je propisano da procjenu propasti ili vjerojatne propasti institucije ili subjekta za značajne institucije donosi ESB, dok je za manje značajne institucije i subjekte za koje Odbor donosi sanacijski program donosi relevantno nacionalno nadležno tijelo.

Naposljetku, kako bi se uzela u obzir uspostava jedinstvenog sanacijskog mehanizma, u članku 31. navodi se da bi se nacionalna sanacijska tijela trebala savjetovati s Odborom prije postupanja na temelju članka 86. BRRD-a, kojim se propisuje da se redovni postupak u slučaju insolventnosti institucija i subjekata u području primjene BRRD-a ne pokreće osim na inicijativu sanacijskog tijela te da se odluka o pokretanju redovnog postupka u slučaju insolventnosti za instituciju ili subjekt donosi samo uz suglasnost sanacijskog tijela.

Razmjena informacija

Uvode se brojne izmjene kako bi se Odboru olakšao pristup informacijama. Članci 30. i 34. mijenjaju se kako bi se pojasnilo da informacije koje Odbor može zatražiti od ESB-a ne obuhvaćaju samo informacije koje su mu dostupne u okviru nadzorne funkcije, nego i informacije prikupljene u okviru funkcije središnje banke. U skladu s člankom 8. stavkom 4.a Uredbe Vijeća (EZ) br. 2533/98[20] SRB bi trebao osigurati fizičku i logičku zaštitu povjerljivih statističkih podataka te bi od ESB-a trebao zatražiti odobrenje za daljnji prijenos koji može biti potreban za izvršavanje zadaća Odbora.

Uvodi se novi članak 30.a kojim se SRB-u omogućuje dobivanje informacija u posjedu centraliziranih automatiziranih mehanizama uspostavljenih člankom 32.a Direktive (EU) 2015/849[21], koje mogu biti relevantne pri provedbi procjene javnog interesa. SRB može zatražiti samo informacije o broju stranaka kojima je subjekt jedini ili glavni bankovni partner. SRB bi te informacije trebao primati od tijela ili javnih subjekata koji upravljaju centraliziranim automatiziranim mehanizmima, pri čemu bi iz njih trebalo ukloniti osobne podatke koji nisu relevantni za izvršavanje zadaća SRB-a.

Dodaju se i izmjene kojima se Europski odbor za sistemske rizike (ESRB), europska nadzorna tijela i sustav osiguranja depozita uključuju u područje primjene obveze suradnje i razmjene informacija sa SRB-om, uključujući mogućnost sklapanja sporazuma o razumijevanju o razmjeni informacija s Odborom.

Nadalje, članak 34. mijenja se kako bi se Odboru omogućilo da odredi postupak i oblik razmjene informacija te da posebno navede ESM kao jedan od subjekata s kojim se može surađivati i razmjenjivati informacije.

Naposljetku, članak 74. mijenja se kako bi Odbor mogao rano upozoriti ESB i Komisiju ako smatra da bi trebalo primijeniti fiskalni zaštitni mehanizam te tako omogućiti pravodobnu aktivaciju tog zaštitnog mehanizma.

Objave

Pravila SRMR-a o zaštiti povjerljivih informacija specifičnih za pojedinu instituciju prilično su stroga i u budućnosti bi mogla otežati rad na povećanju transparentnosti bankarskog sektora. Kako bi se to pitanje riješilo, članak 88. mijenja se kako bi se Odboru omogućilo da objavljuje informacije koje se ne prikupljaju izravno od institucija i subjekata u njegovoj nadležnosti, nego proizlaze iz njegovih vlastitih analiza, procjena i zaključaka ako se time ne bi naštetilo zaštiti javnog interesa u pogledu financijske, monetarne ili ekonomske politike i ako postoji prevladavajući javni interes za objavu.

---

[20] Uredba Vijeća (EZ) br. 2533/98 od 23. studenoga 1998. o prikupljanju statističkih podataka od strane Europske središnje banke (SL L 318, 27.11.1998., str. 8.).

[21] Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.).

2023/0111 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni Uredbe (EU) br. 806/2014 u pogledu mjera rane intervencije, uvjeta za sanaciju i financiranja sanacijskih mjera

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke[22],

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora[23],

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

(1) Okvir Unije za sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava („institucije”) uspostavljen je nakon globalne financijske krize 2008.–2009. i objave međunarodno prihvaćene publikacije Odbora za financijsku stabilnost „Ključna svojstva djelotvornih postupaka sanacije financijskih institucija”[24]. Okvir Unije za sanaciju čine Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća[25] i Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća[26]. Oba akta primjenjuju se na institucije s poslovnim nastanom u Uniji i sve druge subjekte obuhvaćene područjem primjene te direktive ili uredbe („subjekti”). Cilj je okvira Unije za sanaciju uredno upravljanje propadanjem institucija i subjekata očuvanjem njihovih ključnih funkcija i sprečavanjem prijetnji financijskoj stabilnosti uz istodobnu zaštita deponenata i javnih sredstava. Njegov je dodatan cilj potaknuti razvoj unutarnjeg bankarskog tržišta stvaranjem usklađenog sustava za koordinirano rješavanje prekograničnih kriza i izbjegavanjem problema nejednakih uvjeta.

---

22 SL C, , str. .

23 SL C, , str. .

24 Odbor za financijsku stabilnost, *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*, 15. listopada 2014.

25 Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

26 Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 225, 30.7.2014., str. 1.).

(2) Nakon nekoliko godina provedbe okvir Unije za sanaciju u svojem sadašnjem obliku ne postiže željene rezultate u pogledu određenih ciljeva. Naime, iako su institucije i subjekti ostvarili velik napredak u provedivosti sanacije, čemu su posvetili znatna sredstva, posebno povećanjem kapaciteta pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije te nadopunom financijskih aranžmana za sanaciju, okvir Unije za sanaciju rijetko se koristi. Naprotiv, propast određenih manjih i srednjih institucija i subjekata uglavnom se rješava neusklađenim nacionalnim mjerama. Umjesto sredstava iz financijskih aranžmana za sanaciju troši se novac poreznih obveznika. Čini se da su razlog tomu nedostatni poticaji. Ti nedostatni poticaji posljedica su međudjelovanja okvira Unije za sanaciju i nacionalnih pravila, pri čemu se u procjeni javnog interesa široko diskrecijsko pravo ne primjenjuje uvijek u skladu s načinom na koji bi se okvir Unije za sanaciju trebao primjenjivati. Okvirom Unije za sanaciju rijetko se koristilo i zbog rizika da će deponenti institucija koje se financiraju depozitima snositi gubitke kako bi te institucije mogle pristupiti vanjskom financiranju u sanaciji, osobito ako ne postoje druge obveze prihvatljive za *bail-in*. Naposljetku, budući da su pravila za pristup financiranju manje stroga izvan sanacije nego u sanaciji, umjesto primjene okvira Unije za sanaciju biraju se druga rješenja, u okviru koji se umjesto sredstava institucije ili subjekta ili sredstava iz sigurnosnih mreža koje financira sam sektor često troši novac poreznih obveznika. To pak stvara rizike od fragmentacije, rizike od neoptimalnih ishoda u upravljanju propašću institucija i subjekata, posebno manjih i srednjih institucija i subjekata, kao i oportunitetne troškove zbog neiskorištenih financijskih sredstava. Stoga je potrebno djelotvornije i dosljednije primjenjivati okvir Unije za sanaciju te omogućiti njegovu primjenu kad god je to u javnom interesu, među ostalim za manje i srednje institucije koje se prvenstveno financiraju depozitima i nemaju dovoljno drugih obveza prihvatljivih za *bail-in*.

(3) U skladu s člankom 4. Uredbe (EU) br. 806/2014 države članice koje su uspostavile blisku suradnju s Europskom središnjom bankom (ESB) i relevantnim nacionalnim nadležnim tijelima smatraju se državama članicama sudionicama u smislu te uredbe. No ta uredba ne sadržava nikakve pojedinosti o postupku za pripremu početka bliske suradnje u obavljanju zadaća povezanih sa sanacijom. Stoga je primjereno utvrditi te pojedinosti.

(4) Intenzitet i detaljnost potrebnog planiranja sanacije za društva kćeri koja nisu utvrđena kao sanacijski subjekti ovise o veličini i profilu rizičnosti dotičnih institucija i subjekata, postojanju ključnih funkcija i sanacijskoj strategiji grupe. Stoga bi pri utvrđivanju mjera koje treba poduzeti u odnosu na takva društava kćeri Jedinstveni sanacijski odbor („Odbor”) trebao moći uzeti u obzir te čimbenike i prema potrebi primijeniti pojednostavnjeni pristup.

(5) Nakon što se utvrdi da institucija ili subjekt propadaju ili je vjerojatno da će propasti i Odbor zaključi da njihova sanacija nije u javnom interesu, institucija ili subjekt koji se likvidira u skladu s nacionalnim pravom u konačnici će izići s tržišta. To znači da plan mjera koje treba poduzeti u slučaju propasti nije potreban, neovisno o tome je li nadležno tijelo dotičnoj instituciji ili subjektu već oduzelo odobrenje za rad. Isto vrijedi i za preostalu instituciju u sanaciji nakon prijenosa imovine, prava i obveza u okviru strategije prijenosa. Stoga je primjereno odrediti da u tim situacijama ne treba donijeti planove sanacije.

(6) Odbor sada može zabraniti određene raspodjele ako institucija ili subjekt ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kad se on razmatra uz minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze (MREL). Međutim, radi pravne sigurnosti i usklađivanja s postojećim postupcima provedbe odluka Odbora potrebno je bolje

razjasniti uloge tijela uključenih u postupak zabrane raspodjela. Stoga je primjereno propisati da bi Odbor trebao naložiti nacionalnom sanacijskom tijelu, koje bi trebalo provesti njegovu odluku, da zabrani takve raspodjele. Nadalje, u određenim će situacijama institucija ili subjekt možda morati ispuniti MREL na drukčijoj osnovi od osnove na kojoj mora ispuniti zahtjev za kombinirani zaštitni sloj. Pritom postaje neizvjesno u kojim uvjetima Odbor može izvršavati svoje ovlasti zabrane raspodjela i u kojim se uvjetima može izračunati najveći raspodjeljivi iznos povezan s MREL-om. Stoga bi za te slučajeve trebalo propisati da bi Odbor trebao naložiti nacionalnim sanacijskim tijelima da zabrane određene raspodjele na temelju procjene zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj koji proizlazi iz Delegirane uredbe Komisije (EU) 2021/1118[27]. Radi transparentnosti i pravne sigurnosti Odbor bi o procijenjenom zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj trebao obavijestiti instituciju ili subjekt, koji bi ga potom trebali javno objaviti.

(7) U Direktivi 2014/59/EU i Uredbi (EU) br. 575/2013 utvrđene su ovlasti sanacijskih tijela, od kojih neke nisu navedene u Uredbi (EU) br. 806/2014. Zbog toga može postati neizvjesno tko bi u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma trebao izvršavati te ovlasti i u kojim uvjetima. Stoga je potrebno odrediti na koji bi način nacionalna sanacijska tijela trebala izvršavati određene ovlasti utvrđene samo u Direktivi 2014/59/EU u vezi sa subjektima i grupama za koje je Odbor izravno odgovoran. U tim bi slučajevima, ako to smatra potrebnim, Odbor trebao moći naložiti nacionalnim sanacijskim tijelima da izvrše te ovlasti. Točnije, Odbor bi trebao moći naložiti nacionalnim sanacijskim tijelima da od institucije ili subjekta zahtijevaju vođenje detaljne evidencije o financijskim ugovorima u kojima su stranke ili da primijene ovlast suspenzije određenih financijskih obveza u skladu s člankom 33.a Direktive 2014/59/EU. Međutim, budući da se smanjenje instrumenata prihvatljivih obveza utvrđenih u Uredbi (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća[28], koja se primjenjuje i na institucije i subjekte i obveze koji podliježu MREL-u, može odobriti bez primjene nacionalnog zakonodavstva, Odbor bi trebao moći izravno dati to odobrenje institucijama ili subjektima a da pritom ne treba naložiti nacionalnim sanacijskim tijelima da izvrše tu ovlast.

(8) Uredbom (EU) 2019/876 Europskog parlamenta i Vijeća[29], Uredbom (EU) 2019/877 Europskog parlamenta i Vijeća[30] i Direktivom (EU) 2019/879 Europskog parlamenta i

---

27 Delegirana uredba Komisije (EU) 2021/1118 od 26. ožujka 2021. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuje metodologija koju sanacijska tijela upotrebljavaju za procjenu zahtjeva iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća i zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj za subjekte u sanaciji na konsolidiranoj razini sanacijske grupe ako sanacijska grupa ne podliježe tim zahtjevima na temelju te direktive (SL L 241, 8.7.2021., str. 1.).

28 Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

29 Uredba (EU) 2019/876 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu omjera financijske poluge, omjera neto stabilnih izvora financiranja, zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, kreditnog rizika druge ugovorne strane, tržišnog rizika, izloženosti prema središnjim drugim ugovornim stranama, izloženosti prema subjektima za zajednička ulaganja, velikih izloženosti, zahtjeva za izvješćivanje i objavu, i Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 150, 7.6.2019., str. 1.).

30 Uredba (EU) 2019/877 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 806/2014 u pogledu kapaciteta pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kreditnih institucija i investicijskih društava (SL L 150, 7.6.2019., str. 226.).

Vijeća[31] u Unijino je pravo uveden međunarodni standard „Sažeti pregled o ukupnom kapacitetu pokrivanja gubitaka” (TLAC – Total Loss-Absorbing Capacity), koji je 9. studenoga 2015. objavio Odbor za financijsku stabilnost („standard TLAC”) za globalne sistemski važne banke, koje se u Unijinu pravu nazivaju globalnim sistemski važnim institucijama (GSV institucije). Uredbom (EU) 2019/877 i Direktivom (EU) 2019/879 izmijenjen je i MREL iz Direktive 2014/59/EU i Uredbe (EU) br. 806/2014. Odredbe o MREL-u iz Uredbe (EU) br. 806/2014 potrebno je uskladiti s provedbom standarda TLAC za GSV institucije u pogledu određenih obveza koje bi se mogle iskoristiti za ispunjavanje dijela MREL-a koji bi trebalo ispuniti regulatornim kapitalom i drugim podređenim obvezama. Točnije, obveze koje imaju isti red prvenstva kao određene isključene obveze trebalo bi uključiti u instrumente regulatornog kapitala i podređene prihvatljive instrumente sanacijskih subjekata kad iznos tih isključenih obveza u bilanci sanacijskog subjekta ne premašuje 5 % iznosa regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza sanacijskog subjekta te iz tog uključenja ne proizlaze rizici povezani s načelom prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj.

(9) Pravila za utvrđivanje MREL-a uglavnom su usmjerena na određivanje primjerene razine MREL-a, pri čemu se pretpostavlja da je *bail-in* instrument preferirana sanacijska strategija. Međutim, Uredbom (EU) br. 806/2014 omogućuje se Odboru da primijeni druge instrumente sanacije, prije svega one kojima se poslovanje institucije u sanaciji prenosi na privatnog kupca ili prijelaznu instituciju. Stoga bi trebalo odrediti da, ako se planom sanacije predviđa primjena instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta prijelazne institucije i izlazak sanacijskog subjekta s tržišta, Odbor bi trebao utvrditi razinu MREL-a za dotični sanacijski subjekt na temelju posebnosti tih instrumenata sanacije i drukčijih potreba za pokrivanjem gubitaka i dokapitalizacijom u okviru tih instrumenata.

(10) Razina MREL-a za sanacijske subjekte je zbroj iznosa gubitaka očekivanih u sanaciji i iznosa dokapitalizacije kojim se sanacijskom subjektu omogućuje da i dalje ispunjava uvjete odobrenja za rad i obavlja svoje djelatnosti tijekom odgovarajućeg razdoblja. Određene preferirane sanacijske strategije, posebno instrument prodaje poslovanja, podrazumijevaju prijenos imovine, prava i obveza na primatelja te izlazak s tržišta. U tim slučajevima ciljevi koji se nastoje ostvariti komponentom dokapitalizacije možda se neće primjenjivati u jednakoj mjeri kao u slučaju strategije *bail-ina* otvorene banke jer se Odbor neće morati pobrinuti za to da sanacijski subjekt ponovno ispunjava svoje zahtjeve za regulatorni kapital nakon sanacijske mjere. Ipak, očekuje se da će u takvim slučajevima gubici premašiti zahtjeve za regulatorni kapital sanacijskog subjekta. Stoga je primjereno propisati da razina MREL-a tih sanacijskih subjekata i dalje obuhvaća iznos dokapitalizacije prilagođen na način razmjeran sanacijskoj strategiji.

(11) Ako se sanacijskom strategijom predviđaju i drugi instrumenti sanacije osim *bail-ina*, potrebe dotičnog subjekta za dokapitalizacijom općenito će biti manje nakon sanacije nego u slučaju *bail-ina* otvorene banke. Taj bi aspekt u takvom slučaju trebalo uzeti u obzir kad se u okviru kalibracije MREL-a procjenjuje potreba za dokapitalizacijom. Stoga bi Odbor pri prilagodbi razine MREL-a za sanacijske subjekte čijim se planom sanacije predviđa instrument prodaje poslovanja ili instrument prijelazne institucije i izlazak subjekta s tržišta trebao uzeti u obzir svojstva tih instrumenata, uključujući

[31] Direktiva (EU) 2019/879 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Direktive 2014/59/EU u pogledu kapaciteta pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kreditnih institucija i investicijskih društava te Direktive 98/26/EZ (SL L 150, 7.6.2019., str. 296.).

očekivani opseg prijenosa na privatnog kupca ili prijelaznu instituciju, vrste instrumenata koji se prenose, očekivanu vrijednost i utrživost tih instrumenata, te značajke preferirane sanacijske strategije, uključujući komplementarno korištenje instrumenta odvajanja imovine. Budući da sanacijsko tijelo o eventualnom korištenju sredstava iz sustava osiguranja depozita za sanaciju mora odlučiti na pojedinačnoj osnovi, pa se takva odluka ne može sa sigurnošću pretpostaviti *ex ante*, pri kalibraciji razine MREL-a Odbor ne bi trebao uzimati u obzir potencijalni doprinos sustava osiguranja depozita u sanaciji.

(12) Jednaki poticaji potrebni su za stvaranje dostatnih iznosa MREL-a za institucije i subjekta na koje bi se mogle primjenjivati strategije prijenosa i u sanaciji i izvan nje. Stoga bi se razina MREL-a za institucije i subjekte koji bi mogli podlijegati mjerama u kontekstu nacionalnih postupaka u slučaju insolventnosti u skladu s člankom 11. stavkom 5. Direktive 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća[32] trebala utvrđivati po istim pravilima kao i razina MREL-a za sanacijske subjekte čijom se preferiranom sanacijskom strategijom predviđa prodaja poslovanja ili prijenos na prijelaznu instituciju i potom izlazak s tržišta.

(13) U skladu s člankom 4. Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013[33] ESB je nadležan za nadzorne zadaće povezane s ranom intervencijom. Potrebno je smanjiti rizike koji proizlaze iz razlika u prenošenju mjera rane intervencije iz Direktive 2014/59/EU u nacionalno pravo te olakšati ESB-u djelotvornu i dosljednu primjenu njegovih ovlasti poduzimanja tih mjera. Mjere rane intervencije stvorene su kako bi nadležna tijela mogla riješiti problem pogoršanja financijske i ekonomske situacije institucije ili subjekta te što više smanjiti rizik i posljedice moguće sanacije. Međutim, s obzirom na to da nije sigurno koji su okidači za primjenu tih mjera, kao i da se djelomično preklapaju s nadzornim mjerama, mjere rane intervencije rijetko se koriste. Odredbe o mjerama rane intervencije iz Direktive 2014/59/EU stoga bi trebalo prenijeti u Uredbu (EU) br. 806/2014 kako bi ESB imao raspolagao jedinstvenim i izravno primjenjivim pravnim instrumentom, dok bi uvjete za primjenu mjera rane intervencije trebalo pojednostavniti i razraditi. Da bi se otklonile dvojbe o uvjetima za razrješenje upravljačkog tijela i imenovanje privremenih upravitelja i trenutku kad bi to trebalo učiniti, te bi mjere trebalo izričito svrstati u mjere rane intervencije i njihovu primjenu temeljiti na istim okidačima. Isto tako, od ESB-a bi se trebalo zahtijevati da odabere odgovarajuće mjere za rješavanje određene situacije u skladu s načelom proporcionalnosti. Da bi mogao uzeti u obzir reputacijske rizike ili rizike povezane s pranjem novca ili informacijskom i komunikacijskom tehnologijom, ESB bi uvjete za primjenu mjera rane intervencije trebao ocijeniti ne samo na temelju kvantitativnih pokazatelja, uključujući kapitalne ili likvidnosne zahtjeve, razinu financijske poluge, neprihodonosne kredite i koncentraciji izloženosti, nego i na temelju kvalitativnih okidača.

(14) Odboru treba omogućiti da se pripremi za moguću sanaciju institucije ili subjekta. ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo stoga bi trebalo dovoljno rano obavijestiti Odbor o pogoršanju financijskog stanja institucije ili subjekta, a Odbor bi trebao imati ovlasti potrebne za provedbu pripremnih mjera. Važno je napomenuti da

---

[32] Direktiva 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o sustavima osiguranja depozita (SL L 173, 12.6.2014., str. 149).

[33] Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, 29.10.2013, str. 63.).

prethodna primjena mjera rane intervencije ne bi trebala biti uvjet Odboru za pripremu stavljanja institucije ili subjekta na tržište odnosno za traženje informacija radi ažuriranja plana sanacije i pripreme vrednovanja jer će to Odboru omogućiti da što brže odgovori na pogoršanje stanja institucije ili subjekta. Radi dosljednog, koordiniranog, djelotvornog i pravodobnog odgovora na pogoršanje financijskog stanja institucije ili subjekta te pravilne pripreme za moguću sanaciju potrebno je poboljšati interakciju i koordinaciju ESB-a, nacionalnih nadležnih tijela i Odbora. Čim institucija ili subjekt ispune uvjete za primjenu mjera rane intervencije, ESB, nacionalna nadležna tijela i Odbor trebali bi početi intenzivnije razmjenjivati informacije, uključujući privremene informacije, i zajednički pratiti financijsko stanje institucije ili subjekta.

(15) Potrebno je osigurati pravodobno djelovanje i ranu koordinaciju Odbora i ESB-a ili relevantnog nacionalnog nadležnog tijela u pogledu manje važnih prekograničnih grupa kad institucija ili subjekt i dalje trajno posluje, no postoji značajan rizik od propasti. Stoga bi ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo trebali što prije obavijestiti Odbor o takvom riziku. U toj bi se obavijesti trebalo navesti zašto su ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo proveli procjenu te iznijeti pregled alternativnih mjera privatnog sektora, nadzornih mjera ili mjera rane intervencije kojima se može spriječiti propast institucije ili subjekta u razumnom roku. Ta rana obavijest ne bi trebala dovesti u pitanje postupke za utvrđivanje jesu li ispunjeni uvjeti za sanaciju. Prethodna obavijest o značajnom riziku od propasti ili vjerojatne propasti institucije ili subjekta koju Odboru dostavlja ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo ne bi trebala biti uvjet za kasnije utvrđivanje da institucija ili subjekt stvarno propada ili je vjerojatno da će propasti. Nadalje, ako se kasnije procijeni da institucija ili subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti i ako nema alternativnih rješenja za sprečavanje te propasti u razumnom roku, Odbor mora donijeti odluku o tome hoće li poduzeti sanacijske mjere. U tom slučaju pravodobnost odluke o primjeni sanacijske mjere na instituciju ili subjekt može biti ključna za uspješnu provedbu sanacijske strategije, pogotovo zato što ranija intervencija u instituciji ili subjektu može pridonijeti stvaranju dostatne razine kapaciteta pokrivanja gubitaka i likvidnosti za provedbu te strategije. Stoga je primjereno omogućiti Odboru da u bliskoj suradnji s ESB-om ili relevantnim nacionalnim nadležnim tijelom procijeni koji bi bio razuman rok za provedbu alternativnih mjera kako bi se izbjegla propast institucije ili subjekta. Da bi se osigurao pravodoban ishod i Odboru omogućila pravilna priprema za moguću sanaciju institucije ili subjekta, Odbor i ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo trebali bi redovito održavati sastanke, o čijoj bi učestalosti trebao odlučivati Odbor ovisno o okolnostima slučaja.

(16) Kako bi se obuhvatila bitna kršenja bonitetnih zahtjeva, potrebno je razraditi i uvjete na temelju kojih se utvrđuje propadaju li matična društva, uključujući holdinge, ili je vjerojatno da će propasti. Ako matično društvo prekrši te zahtjeve, to bi se trebalo smatrati bitnim koje je po vrsti i opsegu usporedivo s kršenjem zbog kojeg bi, da ga počini kreditna institucija, nacionalno tijelo imalo osnovu za oduzimanje odobrenja za rad u skladu s člankom 18. Direktive 2013/36/EU.

(17) Okvir za sanaciju trebao bi se primjenjivati na sve institucijama ili subjektima neovisno o njihovoj veličini i poslovnom modelu ako instrumenti dostupni u okviru nacionalnog prava nisu primjereni za upravljanje njihovom propašću. Kako bi se to postiglo, trebalo bi odrediti kriterije za primjenu procjene javnog interesa na propadajuću instituciju ili subjekt.

(18) U procjeni je li sanacija institucije ili subjekta u javnom interesu trebalo bi uzeti u obzir da su deponenti bolje zaštićeni kad se sredstva iz sustava osiguranja depozita učinkovitije koriste, a gubici tih sredstava svedu na najmanju moguću mjeru. Stoga bi se u procjeni javnog interesa trebalo smatrati da se zaštita deponenata kao cilj sanacije bolje ostvaruje sanacijom ako bi odabirom postupka u slučaju insolventnosti nastali veći troškovi za sustav osiguranja depozita.

(19) U procjeni je li sanacija institucije ili subjekta u javnom interesu trebalo bi što više uzeti u obzir i razliku između financiranja sredstvima iz sigurnosnih mreža koje financira sam sektor (financijski aranžmani za sanaciju ili sustavi osiguranja depozita) s jedne strane i financiranja sredstvima država članica iz novca poreznih obveznika s druge strane. Financiranje sredstvima država članica podrazumijeva veći rizik od moralnog hazarda i slabiji poticaj za tržišnu disciplinu. Stoga bi Odbor pri procjeni cilja smanjenja oslanjanja na izvanrednu javnu financijsku potporu, trebao utvrditi da je financiranje sredstvima iz financijskih aranžmana za sanaciju ili sustava osiguranja depozita poželjnije od financiranja jednakim iznosom sredstava iz proračuna država članica.

(20) Radi što učinkovitijeg ostvarivanja ciljeva sanacije trebalo bi se procijeniti da sanacija nije u javnom interesu samo ako bi se likvidacijom propadajuće institucije ili subjekta u redovnom postupku u slučaju insolventnosti ciljevi sanacije ostvarili učinkovitije, a ne samo u jednakoj mjeri kao sanacijom.

(21) S obzirom na iskustvo stečeno provedbom Direktive 2014/59/EU, Uredbe (EU) br. 806/2014 i Direktive 2014/49/EU potrebno je razraditi uvjete pod kojima se mogu iznimno odobriti mjere opreza koje se smatraju izvanrednim javnim financijskim potporama. Da bi se narušavanje tržišnog natjecanja koje proizlazi iz razlika među sustavima osiguranja depozita u Uniji svelo na najmanju moguću mjeru, intervencije takvih sustava u kontekstu preventivnih mjera usklađenih sa zahtjevima utvrđenima u Direktivi 2014/49/EU koje se smatraju izvanrednim javnim financijskim potporama iznimno bi trebalo dopustiti ako institucija korisnica ili subjekt korisnik ne ispunjava nijedan od uvjeta prema kojima bi se smatralo da propadaju ili je vjerojatno da će propasti. Trebalo bi osigurati dovoljno rano poduzimanje mjera opreza. Za potrebe preventivne dokapitalizacije ESB trenutačno utvrđuje jesu li institucija ili subjekt solventni na temelju procjene budućeg poslovanja u kojoj razmatra može li institucija ili subjekt u sljedećih 12 mjeseci ispuniti zahtjeve za regulatorni kapital iz Uredbe (EU) br. 575/2013 ili Uredbe (EU) 2019/2033 i dodatan zahtjev za regulatorni kapital utvrđen u Direktivi 2013/36/EU ili Direktivi (EU) 2019/2034. Tu praksu trebalo bi propisati u Uredbi (EU) br. 806/2014. Nadalje, mjerama financijske pomoći za imovinu umanjene vrijednosti, uključujući subjekte za upravljanje imovinom ili sustave osiguranja imovine, mogu se djelotvorno i učinkovito ukloniti uzroci financijskih poteškoća s kojima se mogu suočiti institucije i subjekti te u sprečavanju njihove propasti, pa bi se stoga mogle smatrati relevantnim mjerama opreza. Zato bi trebalo odrediti da takve mjere opreza mogu biti u obliku mjera za imovinu umanjene vrijednosti.

(22) Da bi se očuvala tržišna disciplina, zaštitila javna sredstva i izbjeglo narušavanje tržišnog natjecanja, mjere opreza trebale bi ostati iznimka i primjenjivati se samo za uklanjanje ozbiljnih poremećaja na tržištu ili očuvanje financijske stabilnosti. Isto tako mjere opreza ne bi se smjele koristiti za nadoknadu pretrpljenih ili vjerojatnih gubitaka. Najpouzdaniji način za utvrđivanje gubitaka koji su pretrpljeni ili je vjerojatno da će biti pretrpljeni jest da ESB, europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo) (EBA) osnovano Uredbom (EU) br. 1093/2010

Europskog parlamenta i Vijeća[34] ili nacionalna nadležna tijela obave provjeru kvalitete imovine. Tom provjerom, ako se ona može provesti u razumnom roku, ESB i nacionalna nadležna tijela trebali bi utvrditi gubitke koji su pretrpljeni ili je vjerojatno da će biti pretrpljeni. Ako to nije moguće, ESB i nacionalna nadležna tijela trebali bi te gubitke utvrditi na najpouzdaniji mogući način s obzirom na postojeće okolnosti, prema potrebi izravnim nadzorom.

(23) Cilj je preventivne dokapitalizacije pružiti potporu održivim institucijama i subjektima za koje je utvrđeno da će se u bliskoj budućnosti vjerojatno suočiti s privremenim poteškoćama, kao i spriječiti daljnje pogoršanje njihove situacije. Da bi se izbjegla dodjela javnih subvencija poduzećima koja su u trenutku dodjele već neprofitabilna, odobrene mjere opreza u obliku stjecanja instrumenata regulatornog kapitala ili drugih instrumenata kapitala odnosno mjera za imovinu umanjene vrijednosti ne bi trebale premašivati iznos potreban za rješavanje nedostatka kapitala utvrđenog u nepovoljnom scenariju u testu otpornosti na stres ili jednakovrijednoj ocjeni. Da bi se u konačnici obustavilo javno financiranje, te mjere opreza trebale bi biti vremenski ograničene i imati jasan rok trajanja (izlaznu strategiju). Instrumenti bez dospijeća, uključujući redovni osnovni kapital, trebali bi se koristiti samo u iznimnim okolnostima i podlijegati određenim kvantitativnim ograničenjima jer ne ispunjavaju uvjet privremenosti.

(24) Mjere opreza trebalo bi ograničiti na iznos koji je instituciji ili subjektu potreban za održavanje solventnosti u slučaju događaja iz nepovoljnog scenarija utvrđenog u testu otpornosti na stres ili jednakovrijednoj ocjeni. Institucija ili subjekt na koji se primijene mjere opreza u obliku mjera za imovinu umanjene vrijednosti trebali bi moći iskoristiti iznos iz tih mjera za pokrivanje gubitaka od prenesene imovine ili u kombinaciji sa stjecanjem instrumenata kapitala pod uvjetom da se ne premaši ukupan iznos koji nedostaje. Potrebno je osigurati i da te mjere opreza u obliku mjera za imovinu umanjene vrijednosti budu usklađene s postojećim pravilima o državnim potporama i najboljom praksom, da se njima obnovi dugoročna održivost institucije ili subjekta, da državna potpora bude ograničena na najmanji potreban iznos i da se izbjegne narušavanje tržišnog natjecanja. Zato bi u slučaju primjene mjera opreza u obliku mjera za imovinu umanjene vrijednosti relevantna tijela trebala imati na umu posebne smjernice, uključujući Nacrt za društva za upravljanje imovinom[35] i Komunikaciju o rješavanju problema neprihodonosnih kredita[36]. Te mjere opreza u obliku mjera za imovinu umanjene vrijednosti uvijek bi trebale podlijegati i glavnom uvjetu privremenosti. Očekuje se da će državna jamstva za imovinu umanjene vrijednosti dotične institucije ili subjekta koja se odobravaju na određeno razdoblje ispunjavati uvjet privremenosti bolje od prijenosa takve imovine na subjekt koji prima javne potpore. Da bi institucije ili subjekti koji su unatoč dobivenoj potpori ostali neodrživi doista izišli s tržišta, potrebno je propisati da će se smatrati kako dotična institucija ili subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti ako ne ispunjava uvjete mjere potpore koji su određeni u trenutku odobravanja tih mjera.

(25) Važno je da Odbor brzo i pravodobno odredi sanacijske mjere kad one uključuju dodjelu državne potpore ili potpore iz Fonda. Stoga Odboru treba omogućiti donošenje

---

34 Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12.).

35 COM(2018) 133 final.

36 COM(2020) 822 final.

relevantnog sanacijskog programa prije nego što Komisija procijeni je li takva potpora usklađena s unutarnjim tržištem. No, da bi u takvom scenariju unutarnje tržište dobro funkcioniralo, sanacijski programi kojima se dodjeljuje državna potpora ili potpora iz Fonda trebali bi svakako ostati u nadležnosti Komisije, koja odobrava takvu potporu. Kako bi Komisija mogla što prije procijeniti je li potpora iz Fonda usklađena s jedinstvenim tržištem i kako bi protok informacija bio neometan, potrebno je propisati i da bi Odbor i Komisija trebali bez odgode razmjenjivati sve potrebne informacije o mogućem korištenju potpore iz Fonda te utvrditi posebna pravila o tome koje bi informacije Odbor trebao dostaviti Komisiji i u kojem trenutku kako bi ih ona mogla uzeti u obzir u procjeni usklađenosti potpore iz Fonda.

(26) Postupak pokretanja sanacije i postupak donošenja odluke o primjeni ovlasti za otpis i konverziju slični su. Stoga je primjereno, prema potrebi, uskladiti odgovarajuće zadaće Odbora te ESB-a ili nacionalnog nadležnog tijela, s jedne strane, kad procjenjuju jesu li ispunjeni uvjeti za primjenu ovlasti za otpis i konverziju i, s druge strane, kad procjenjuju uvjete za donošenje sanacijskog programa.

(27) Moguće je primijeniti sanacijsku mjeru na sanacijski subjekt koji je na čelu sanacijske grupe a da se pritom na drugi subjekt iz iste grupe primijene ovlasti za otpis i konverziju. Međuovisnosti između takvih subjekata, uključujući postojanje konsolidiranih kapitalnih zahtjeva koje treba ponovno ispuniti i potrebu za aktivacijom mehanizama za prenošenje gubitaka na sanacijski subjekt i kapitala na nesanacijski subjekt, mogu otežati procjenu potreba za pokrivanjem gubitaka i dokapitalizacijom zasebno za svaki subjekt, kao i utvrđivanje iznosa koje treba otpisati i konvertirati za svaki subjekt. Stoga bi za takve situacije trebalo odrediti postupak za primjenu ovlasti za otpis i konverziju instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza, u okviru kojeg bi Odbor trebao uzeti u obzir te međuovisnosti. U tu bi svrhu, odnosno kad jedan subjekt ispunjava uvjete za primjenu ovlasti za otpis i konverziju, a drugi subjekt iz iste grupe ispunjava uvjete za sanaciju, Odbor trebao donijeti sanacijski program koji obuhvaća oba subjekta.

(28) Radi veće pravne sigurnosti, a s obzirom na moguću važnost obveza koje mogu proizići iz budućih neizvjesnih događaja, uključujući ishod sudskih sporova koji su u tijeku u trenutku sanacije, potrebno je propisati postupak za te obveze pri primjeni *bail-in* instrumenta. Pritom bi se trebalo voditi načelima iz računovodstvenih pravila, posebno onih utvrđenih u Međunarodnom računovodstvenom standardu br. 37 koji je usvojen Uredbom Komisije (EZ) br. 1126/2008[37]. Na temelju toga sanacijska tijela trebala bi razlikovati rezerviranja od nepredviđenih obveza. Rezerviranja su obveze koje se odnose na vjerojatni odljev sredstava i koje se mogu pouzdano procijeniti. Nepredviđene obveze ne priznaju se kao računovodstvene obveze jer se odnose na obvezu koja se ne može smatrati vjerojatnom u trenutku procjene ili se ne može pouzdano procijeniti.

(29) Budući da su rezerviranja računovodstvene obveze, trebalo bi odrediti da se s takvim rezerviranjima postupa jednako kao s ostalim obvezama. Ta rezerviranja trebala bi biti prihvatljiva za *bail-in*, osim ako ispunjavaju jedan od posebnih kriterija za isključenje iz područja primjene *bail-in* instrumenta. S obzirom na moguću važnost tih rezerviranja za sanaciju, a radi sigurne primjene *bail-in* instrumenta, trebalo bi odrediti

[37] Uredba Komisije (EZ) br. 1126/2008 od 3. studenoga 2008. o usvajanju određenih međunarodnih računovodstvenih standarda u skladu s Uredbom (EZ) br. 1606/2002 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 320, 29.11.2008., str. 1.).

da su rezerviranja obveze prihvatljive za *bail-in* i da se stoga *bail-in* instrument primjenjuje i na njih.

(30) Računovodstveno je načelo da se nepredviđene obveze ne mogu priznavati kao obveze i stoga ne bi trebale biti prihvatljive za *bail-in*. No potrebno je zajamčiti da nepredviđena obveza koja bi nastala zbog događaja koji nije vjerojatan ili se ne može pouzdano procijeniti u trenutku sanacije neće narušiti djelotvornost sanacijske strategije i pogotovo *bail-in* instrumenta. U tu bi svrhu u okviru vrednovanja za potrebe sanacije procjenitelj trebao procijeniti nepredviđene obveze iskazane u bilanci institucije ili subjekta u sanaciji i u skladu sa svojim mogućnostima izračunati potencijalnu vrijednost tih obveza. Da bi nakon postupka sanacije institucija ili subjekt mogli zadržati dostatno povjerenje tržišta tijekom odgovarajućeg razdoblja, procjenitelj bi tu potencijalnu vrijednost trebao uzeti u obzir pri utvrđivanju iznosa za koji se obveze prihvatljive za *bail-in* moraju otpisati ili konvertirati da bi se ponovno uspostavili omjeri kapitala institucije u sanaciji. Točnije, sanacijsko tijelo trebalo bi primijeniti svoje ovlasti konverzije na obveze prihvatljive za *bail-in* u mjeri potrebnoj da se osigura dokapitalizacija institucije u sanaciji dostatna za pokrivanje potencijalnih gubitaka od obveze koja može nastati zbog događaja koji nije vjerojatan. Pri procjeni iznosa otpisa ili konverzije sanacijsko tijelo trebalo bi dobro razmotriti utjecaj potencijalnog gubitka na instituciju u sanaciji na temelju niza čimbenika, uključujući vjerojatnost nastanka događaja, vremenski okvir njegova nastanak i iznos nepredviđene obveze.

(31) U određenim okolnostima, nakon što se iz Jedinstvenog fonda za sanaciju osigura doprinos do najviše 5 % ukupnih obveza institucije ili subjekta, uključujući regulatorni kapital, Odbor može upotrijebiti dodatne izvore financiranja kao dodatnu potporu svojoj sanacijskoj mjeri. Trebalo bi jasnije odrediti u kojim se okolnostima iz Jedinstvenog fonda za sanaciju može osigurati dodatna potpora ako se u cijelosti otpisuju ili konvertiraju sve obveze nižeg rede prvenstva od depozita koji nisu obvezno ili diskrecijski isključeni iz *bail-ina*.

(32) Uspješna sanacija ovisi o pravodobnom pristupu Odbora relevantnim informacijama institucija i subjekata za koje je odgovoran te javnih institucija i tijela. U tom bi kontekstu Odbor trebao moći pristupiti statističkim informacijama koje ESB prikuplja kao središnja banka, kao i informacijama koje su ESB-u dostupne kao nadzornom tijelu u okviru Uredbe (EU) br. 1024/2013. U skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 2533/98[38] Odbor bi trebao osigurati fizičku i logičku zaštitu povjerljivih statističkih podataka te od ESB-a zatražiti odobrenje za daljnji prijenos koji bi mogao biti potreban za izvršavanje zadaća Odbora. Budući da bi informacije o broju stranaka kojima je institucija ili subjekt jedini ili glavni bankovni partner, koje se čuvaju u centraliziranim automatiziranim mehanizmima uspostavljenima u skladu s Direktivom (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća[39], mogle biti potrebne za procjenu javnog interesa, Odbor bi trebao moći te informacije pribaviti na pojedinačnoj osnovi. Trebalo bi odrediti i točan trenutak u kojem Odbor može neizravno pristupiti informacijama. Točnije, institucija ili tijelo koje raspolaže relevantnim informacijama i

[38] Uredba Vijeća (EZ) br. 2533/98 od 23. studenoga 1998. o prikupljanju statističkih podataka od strane Europske središnje banke (SL L 318, 27.11.1998., str. 8.).

[39] Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.).

ima obvezu surađivati s Odborom kad on zatraži informacije trebalo bi te informacije dostaviti Odboru. Ako u tom trenutku informacije nisu dostupne, neovisno o razlogu njihove nedostupnosti Odbor bi trebao moći dobiti te informacije od fizičke ili pravne osobe koja ih posjeduje preko nacionalnih sanacijskih tijela ili izravno od te osobe nakon što o tome obavijesti nacionalna sanacijska tijela. Odbor bi isto tako trebao moći odrediti postupak za primanje informacija od financijskih subjekata i oblik tih informacija, uključujući virtualne sobe s podacima, kako bi te informacije što bolje odgovarale njegovim potrebama. Osim toga, radi što šire suradnje sa svim subjektima koji bi mogli posjedovati informacije koje su relevantne Odboru i potrebne za obavljanje njegovih zadaća te radi izbjegavanja ponavljanja zahtjeva institucijama i subjektima među javnim institucijama i tijelima s kojima bi Odbor trebao moći surađivati, provjeravati dostupnost informacija i razmjenjivati informacije trebali bi biti članovi Europskog sustava središnjih banaka, relevantni sustavi osiguranja depozita, Europski odbor za sistemske rizike, europska nadzorna tijela i Europski stabilizacijski mehanizam. Naposljetku, radi pravodobne intervencije financijskih aranžmana ugovorenih za Jedinstveni fond za sanaciju u slučaju potrebe Odbor bi trebao obavijestiti Komisiju i ESB čim utvrdi da bi trebalo aktivirati te aranžmane te Komisiji i ESB-u dostaviti sve informacije potrebne za obavljanje njihovih zadaća u vezi s tim aranžmanima.

(33) U članku 86. stavkom 1. Direktive 2014/59/EU propisano je da se redovni postupak u slučaju insolventnosti institucija i subjekata u području primjene te direktive ne pokreće osim na inicijativu sanacijskog tijela, dok se odluka o pokretanju redovnog postupka u slučaju insolventnosti za instituciju ili subjekt donosi samo uz suglasnost sanacijskog tijela. Ta odredba nije prenesena u Uredbu (EU) br. 806/2014. U skladu s podjelom zadaća iz Uredbe (EU) br. 806/2014 nacionalna sanacijska tijela trebala bi se savjetovati s Odborom prije postupanja na temelju članka 86. stavka 1. Direktive 2014/59/EU u slučaju institucija i subjekata za koje je Odbor izravno odgovoran.

(34) Potpredsjednik Odbora bira se po istim kriterijima kao i predsjednik i drugi punopravni članovi Odbora. Stoga je primjereno potpredsjedniku Odbora dodijeliti ista prava glasa kao i predsjedniku i punopravnim članovima Odbora.

(35) Radi institucijskog kontinuiteta i stjecanja institucijskog stručnog znanja predsjedniku, potpredsjedniku i drugim punopravnim članovima Odbora trebalo bi omogućiti obavljanje tih dužnosti dva uzastopna mandata. Stoga bi oni trebali moći obnoviti svoj mandat na još pet godina na temelju Komisijine ocjene obavljanja njihovih dužnosti u prvom mandatu.

(36) Kako bi se Odboru omogućilo da na svojoj plenarnoj sjednici preliminarno ocijeni prednacrt proračuna prije nego što predsjednik predstavi njegov konačni nacrt, trebalo bi produljiti razdoblje u kojem predsjednik mora predstaviti početni prijedlog godišnjeg proračuna Odbora.

(37) Nakon početnog razdoblja povećanja sredstava Jedinstvenog fonda za sanaciju iz članka 69. stavka 1. Uredbe (EU) br. 806/2014 dostupna financijska sredstva mogla bi se blago smanjiti na razinu nižu od ciljane razine, pogotovo zbog povećanja broja osiguranih depozita. Stoga je vjerojatno da će se u tim okolnostima pozvati na izvršenje mali iznos *ex ante* doprinosa. Zato je moguće da nakon nekoliko godina iznos tih *ex ante* doprinosa više ne bude razmjeran trošku prikupljanja tih doprinosa. Zbog toga bi Odbor trebao moći odgoditi prikupljanje *ex ante* doprinosa na jednu godinu ili više godina dok iznos koji se treba prikupiti ne postane razmjeran trošku

postupka prikupljanja, pod uvjetom da takva odgoda bitno ne utječe na kapacitet Odbora za korištenje Jedinstvenog fonda za sanaciju.

(38) Neopozive obveze plaćanja su vrsta dostupnih financijskih sredstava Jedinstvenog fonda za sanaciju. Stoga je potrebno odrediti okolnosti u kojima se može pozvati na izvršenje tih obveza plaćanja, kao i postupak koji se primjenjuje kad obveze prestaju jer institucija ili subjekt više ne podliježu obvezi uplaćivanja doprinosa u Jedinstveni fond za sanaciju. Osim toga, radi veće transparentnosti i sigurnosti udio neopozivih obveza plaćanja u ukupnom iznosu *ex ante* doprinosa koji treba prikupiti Odbor bi trebao odrediti na godišnjoj osnovi i u skladu s primjenjivim ograničenjima.

(39) Najveći godišnji iznos izvanrednih *ex post* doprinosa Jedinstvenom fondu za sanaciju na čije se izvršenje može pozvati ne smije premašivati trostruki iznos *ex ante* doprinosa. Nakon početnog razdoblja povećanja sredstava iz članka 69. stavka 1. Uredbe (EU) br. 806/2014 ti *ex ante* doprinosi ovisit će, u okolnostima koje ne uključuju korištenje Jedinstvenog fonda za sanaciju, samo o promjenama razine osiguranih depozita, pa će vjerojatno biti maleni. Zato bi temeljenje najvećeg iznosa izvanrednih *ex post* doprinosa na *ex ante* doprinosima moglo iznimno ograničiti mogućnost prikupljanja *ex post* doprinosa Jedinstvenom fondu za sanaciju i tako smanjiti njegovu mogućnost djelovanja. Da bi se to izbjeglo, trebalo bi propisati drukčije ograničenje i odrediti da najveći iznos izvanrednih *ex post* doprinosa na čije se izvršenje može pozvati ne smije premašivati iznos triput veći od osmine ciljane razine fonda.

(40) Jedinstveni fond za sanaciju može poslužiti kao potpora primjeni instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta prijelazne institucije, u okviru kojih se imovina, prava i obveze institucije u sanaciji prenose na primatelja. U tom slučaju u redovnom postupku u slučaju insolventnosti Odbor može imati pravo na potraživanje od preostale institucije ili subjekta u njegovoj kasnijoj likvidaciji. Do toga može doći ako se Jedinstveni fond za sanaciju korist za gubitke koje bi inače snosili vjerovnici, među ostalim u obliku jamstava za imovinu i obveze ili za pokrivanje razlike između prenesene imovine i obveza. Da bi dioničari i vjerovnici koji su ostali u preostaloj instituciji ili subjektu doista pokrili gubitke institucije u sanaciji i da bi se povećala mogućnost isplata Odboru u slučaju insolventnosti, ta potraživanja Odbora od preostale institucije ili subjekta i potraživanja zbog opravdanih, valjano nastalih izdataka Odbora trebala bi u insolvencijskoj hijerarhiji imati isti red prvenstva u svakoj državi članici sudionici kao i potraživanja nacionalnih financijskih aranžmana za sanaciju, pri čemu bi taj red prvenstva trebao biti viši od reda prvenstva depozita i sustavâ osiguranja depozita. Budući da se odštetom koja se dioničarima i vjerovnicima isplaćuje iz Jedinstvenog fonda za sanaciju zbog kršenja načela prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj nastoje nadoknaditi rezultati sanacijske mjere, ta odšteta ne bi smjela dovesti do potraživanja Odbora.

(41) Budući da su određene odredbe Uredbe (EU) br. 806/2014 o mogućoj ulozi sustava osiguranja depozita u sanaciji slične odredbama Direktive 2014/59/EU, izmjene tih odredaba Direktive 2014/59/EU uvedene [Ured za publikacije, unijeti broj direktive o izmjeni Direktive 2014/59/EU] trebalo bi prenijeti u Uredbu (EU) br. 806/2014.

(42) Transparentnost je neophodna za integritet tržišta, tržišnu disciplinu i zaštitu ulagatelja. Kako bi Odbor mogao poticati rad na povećanju transparentnosti i sudjelovati u njemu, trebalo bi mu dopustiti objavu informacija iz vlastitih analiza, procjena i utvrđenja, uključujući procjene provedivosti sanacije, ako se tom objavom

ne bi naštetilo zaštiti javnog interesa u pogledu financijske, monetarne ili ekonomske politike i ako postoji prevladavajući javni interes za objavu.

(43) Uredbu (EU) br. 806/2014 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.

(44) Radi dosljednosti izmjena Uredbe (EU) br. 806/2014 koje su slične izmjenama Direktive 2014/59/EU uvedene … [Ured za publikacije, unijeti broj direktive o izmjeni Direktive 2014/59/EU] trebale bi se primjenjivati od datuma do kojeg se mora prenijeti …[Ured za publikacije, unijeti broj direktive o izmjeni Direktive 2014/59/EU], odnosno … [Ured za publikacije, unijeti datum = 18 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe o izmjeni]. Međutim, nema razloga za odgodu primjene izmjena Uredbe (EU) br. 806/2014 koje se odnose isključivo na funkcioniranje Jedinstvenog sanacijskog mehanizma. Te izmjene trebale bi se stoga primjenjivati od … [Ured za publikacije, unijeti datum = 1 mjesec od stupanja na snagu ove Uredbe o izmjeni].

(45) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, prvenstveno poboljšanje djelotvornosti i učinkovitosti okvira za oporavak i sanaciju institucija i subjekata, ne mogu dostatno ostvariti države članice uslijed rizika koji bi zbog razlika u nacionalnim pristupima mogli nastati za integritet jedinstvenog tržišta, nego se izmjenom pravila već utvrđenih na razini Unije oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Izmjene Uredbe (EU) br. 806/2014

Uredba (EU) br. 806/2014 mijenja se kako slijedi:

(1) članak 3. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) točka 24.a zamjenjuje se sljedećim:

„(24.a) „sanacijski subjekt” znači pravna osoba s poslovnim nastanom u državi članici sudionici za koju, u skladu s člankom 8. ove Uredbe, Odbor ili nacionalno sanacijsko tijelo odredi da je subjekt za koji plan sanacije predviđa sanacijsku mjeru;”;

(b) umeću se sljedeće točke 24.d i 24.e:

„(24.d) „GSV institucija izvan EU-a” znači globalna sistemski važna institucija izvan EU-a kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 134. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(24.e) „GSV subjekt” znači globalni sistemski važan subjekt kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki 136. Uredbe (EU) br. 575/2013;”;

(c) točka 49. zamjenjuje se sljedećim:

„(49.) „obveze prihvatljive za bail-in” znači obveze, uključujući one zbog kojih se formiraju računovodstvena rezerviranja, i instrumenti kapitala koji nisu instrumenti redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala ili dopunskog kapitala subjekta iz članka 2. te koji nisu isključeni iz područja primjene bail-in instrumenta u skladu s člankom 27. stavkom 3.;”;

(2) u članku 4. umeće se sljedeći stavak 1.a:

„1.a Države članice što prije obavješćuju Odbor o svojem zahtjevu za uspostavu bliske suradnje s ESB-om u skladu s člankom 7. Uredbe (EU) br. 1024/2013.

Nakon obavijesti upućene u skladu s člankom 7. Uredbe (EU) br. 1024/2013 i prije uspostave bliske suradnje, države članice dostavljaju sve informacije o subjektima i grupama s poslovnim nastanom na njihovu državnom području koje Odbor može zatražiti radi pripreme za zadaće koje su mu dodijeljene ovom Uredbom i Sporazumom.”;

(3) članak 7. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 3. četvrtom podstavku prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Prilikom obavljanja zadaća iz ovog stavka, nacionalna sanacijska tijela primjenjuju relevantne odredbe iz ove Uredbe. Sva upućivanja na Odbor u članku 5. stavku 2., članku 6. stavku 5., članku 8. stavcima 6., 8., 12. i 13., članku 10. stavcima od 1. do 10., članku 10.a, člancima od 11. do 14., članku 15. stavcima 1., 2. i 3., članku 16., članku 18. stavcima 1., 1.a, 2. i 6., članku 20., članku 21. stavcima od 1. do 7., članku 21. stavku 8. drugom podstavku, članku 21. stavcima 9. i 10., članku 22. stavcima 1., 3. i 6., članku 23., članku 24., članku 25. stavku 3., članku 27. stavcima od 1. do 15., članku 27. stavku 16. drugom podstavku drugoj rečenici, trećem podstavku i četvrtom podstavku prvoj, trećoj i četvrtoj rečenici i članku 32. smatrat će se upućivanjem na nacionalna sanacijska tijela u vezi s grupama i subjektima iz prvog podstavka ovog stavka.”;

(b) stavak 5. mijenja se kako slijedi:

i. riječi „članak 12. stavak 2.” zamjenjuju se riječima „članak 12. stavak 3.”;

ii. dodaje se sljedeći podstavak:

„Nakon što obavijest iz prvog podstavka počne proizvoditi učinke, države članice sudionice mogu odlučiti da se odgovornost za obavljanje zadaća povezanih sa subjektima i grupama s poslovnim nastanom na njihovu državnom području, osim onih iz stavka 2., vrati nacionalnim sanacijskim tijelima i u tom se slučaju prvi podstavak više ne primjenjuje. Države članice koje namjeravaju iskoristiti tu mogućnost o tome obavješćuju Odbor i Komisiju. Ta obavijest stupa na snagu od dana njezine objave u *Službenom listu Europske unije*.”;

(4) članak 8. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„Odbor može naložiti nacionalnim sanacijskim tijelima da izvršavaju ovlasti iz članka 10. stavka 8. Direktive 2014/59/EU. Nacionalna sanacijska tijela provode naloge Odbora u skladu s člankom 29. ove Uredbe.”;

(b) u stavku 10. dodaje se sljedeći podstavak:

„Mjere koje treba poduzeti u odnosu na društva kćeri iz prvog podstavka točke (b) koja nisu sanacijski subjekti može pojednostavnjenim pristupom utvrditi Odbor ako takav pristup ne bi negativno utjecao na provedivost sanacije grupe,

uzimajući u obzir veličinu društva kćeri, njegov profil rizičnosti, nepostojanje ključnih funkcija i strategiju sanacije grupe.”;

(c) dodaje se sljedeći stavak 14.:

„14. Odbor ne donosi planove sanacije za subjekte i grupe iz stavka 1. ako se primjenjuje članak 22. stavak 5. ili ako su subjekt ili grupa u postupku likvidacije u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom na temelju članka 32.b Direktive 2014/59/EU.”;

(5) članak 10. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 4. četvrtom podstavku riječi „prvi podstavak” zamjenjuju se riječima „treći podstavak”;

(b) u stavku 7. riječi „upućuje instituciji ili matičnom društvu” zamjenjuju se riječima „upućuje subjektu ili matičnom društvu”, a riječi „utjecaj na poslovni model institucije” zamjenjuju se riječima „utjecaj na poslovni model subjekta ili grupe”;

(c) stavak 10. mijenja se kako slijedi:

i. u drugom podstavku riječ „institucija” zamjenjuje se riječima „predmetni subjekt”;

ii. u trećem podstavku riječ „institucija” zamjenjuje se riječju „subjekt”;

iii. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ako se mjerama koje predloži predmetni subjekt učinkovito smanje ili uklone prepreke provedivosti sanacije, Odbor donosi odluku nakon savjetovanja s ESB-om ili relevantnim nacionalnim nadležnim tijelom i, prema potrebi, imenovanim makrobonitetnim tijelom. U toj se odluci navodi da se predloženim mjerama učinkovito smanjuju ili uklanjaju prepreke provedivosti sanacije te se nacionalnim sanacijskim tijelima nalaže da od institucije, matičnog društva ili bilo kojeg društva kćeri predmetne grupe zatraže provedbu predloženih mjera.”;

(6) članak 10.a mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1., uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako je subjekt u situaciji u kojoj ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kada se on razmatra uz svaki od zahtjeva iz članka 141.a stavka 1. točaka (a), (b) i (c) Direktive 2013/36/EU, ali ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kada se on razmatra uz zahtjeve iz članaka 12.d i 12.e ove Uredbe pri izračunu u skladu s člankom 12.a stavkom 2. točkom (a) ove Uredbe, Odbor ima ovlast u skladu sa stavcima 2. i 3. ovog članka nacionalnom sanacijskom tijelu naložiti da subjektu zabrani raspodjelu više od najvećeg raspodjeljivog iznosa u odnosu na minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze („M-MDA”) koji se izračunava u skladu sa stavkom 4. ovog članka, s pomoću neke od sljedećih mjera:”;

(b) dodaje se sljedeći stavak 7.:

„7. Ako se na subjekt ne primjenjuje zahtjev za kombinirani zaštitni sloj na osnovi koja je ista osnovi po kojoj je dužan ispuniti zahtjeve iz članaka 12.d i 12.e, Odbor primjenjuje stavke od 1. do 6. ovog članka na temelju procjene

zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj u skladu s Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2021/1118*. Primjenjuje se članak 128. stavak 4. Direktive 2013/36/EU.

Odbor uključuje procijenjeni zahtjev za kombinirani zaštitni sloj iz prvog podstavka u odluku kojom se utvrđuju zahtjevi iz članaka 12.d i 12.e ove Uredbe. Subjekt procijenjeni zahtjev za kombinirani zaštitni sloj javno objavljuje zajedno s informacijama iz članka 45.i stavka 3. Direktive 2014/59/EU.

---

* Delegirana uredba Komisije (EU) 2021/1118 od 26. ožujka 2021. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu regulatornih tehničkih standarda kojima se utvrđuje metodologija koju sanacijska tijela upotrebljavaju za procjenu zahtjeva iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća i zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj za subjekte u sanaciji na konsolidiranoj razini sanacijske grupe ako sanacijska grupa ne podliježe tim zahtjevima na temelju te direktive (SL L 241, 8.7.2021., str. 1.).”;

(7) u članku 12. dodaje se sljedeći stavak 8.:

„8. Odbor je odgovoran za izdavanje odobrenja iz članka 77. stavka 2. i članka 78.a Uredbe (EU) br. 575/2013 subjektima iz stavka 1. ovog članka. Odbor o svojoj odluci obavješćuje predmetni subjekt.”;

(8) u članku 12.a stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Odbor i nacionalna sanacijska tijela osiguravaju da subjekti iz članka 12. stavaka 1. i 3. u svakom trenutku ispunjavaju zahtjeve za regulatorni kapital i prihvatljive obveze ako to Odbor zatraži i utvrdi na temelju ovog članka i članaka od 12.b do 12.i.”;

(9) članak 12.c mijenja se kako slijedi:

(a) u stavcima 4. i 5. riječi „GSV institucije” zamjenjuju se riječima „GSV subjekti”;

(b) u stavku 7., uvodni tekst, riječi „stavka 3.” zamjenjuju se riječima „stavka 4.”, a riječi „GSV institucije” zamjenjuje se riječima „GSV subjekti”;

(c) stavak 8. mijenja se kako slijedi:

i. u prvom podstavku riječi „GSV institucije” zamjenjuju se riječima „GSV subjekti”;

ii. u drugom podstavku točki (c) riječi „GSV institucija” zamjenjuje se riječima „GSV subjekt”;

(d) dodaje se sljedeći stavak 10.:

„10. Odbor može dopustiti sanacijskim subjektima da ispune zahtjeve iz stavaka 4., 5. i 7. korištenjem regulatornog kapitala ili obveza iz stavaka 1. i 3. ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) za subjekte koji su GSV subjekti ili sanacijski subjekti koji podliježu članku 12.d stavku 4. ili 5., Odbor nije smanjio zahtjev iz stavka 4. ovog članka, u skladu s prvim podstavkom tog stavka;

(b) obveze iz stavka 1. ovog članka koje ne ispunjavaju uvjet iz članka 72.b stavka 2. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 ispunjavaju uvjete iz članka 72.b stavka 4. točaka od (b) do (e) te uredbe.”;

(10) u članku 12.d stavku 3. osmom podstavku i stavku 6. osmom podstavku riječi „ključne ekonomske funkcije” zamjenjuju se riječima „ključne funkcije”;

(11) umeće se sljedeći članak 12.da:

„*Članak 12.da*

Utvrđivanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze za strategije prijenosa koje dovode do izlaska s tržišta

1. Pri primjeni članka 12.d na sanacijski subjekt čija preferirana sanacijska strategija prvenstveno uključuje primjenu instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta prijelazne institucije i njegov izlazak s tržišta, Odbor određuje iznos dokapitalizacije iz članka 12.d stavka 3. na razmjeran način na temelju sljedećih kriterija, ako je relevantno:

(a) veličina, poslovni model, model financiranja i profil rizičnosti sanacijskog subjekta te dubina tržišta na kojem sanacijski subjekt posluje;

(b) dionice, drugi vlasnički instrumenti, imovina, prava ili obveze koji se prenose na primatelja kako je utvrđeno u planu sanacije, uzimajući u obzir:

i. temeljne poslovne linije i ključne funkcije sanacijskog subjekta;

ii. obveze isključene iz bail-ina u skladu s člankom 27. stavkom 3.;

iii. zaštitne mjere iz članaka od 73. do 80. Direktive 2014/59/EU;

(c) očekivanu vrijednost i utrživost dionica, drugih vlasničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza sanacijskog subjekta iz točke (b), uzimajući u obzir:

i. sve značajne prepreke provedivosti sanacije koje je utvrdilo sanacijsko tijelo i koje su izravno povezane s primjenom instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta prijelazne institucije;

ii. gubitke koji proizlaze iz imovine, prava ili obveza koji su ostali u preostaloj instituciji;

(d) predviđa li se preferiranom sanacijskom strategijom prijenos dionica ili drugih vlasničkih instrumenata koje je izdao sanacijski subjekt, imovine, prava i obveza sanacijskog subjekta, u cijelosti ili djelomično;

(e) predviđa li se preferiranom sanacijskom strategijom primjena instrumenta odvajanja imovine.

2. Ako se planom sanacije predviđa likvidacija subjekta u redovnom postupku u slučaju insolventnosti ili drugim jednakovrijednim nacionalnim postupcima te predviđa korištenje sredstava iz sustava osiguranja depozita u skladu s člankom 11. stavkom 5. Direktive 2014/49/EU, Odbor uzima u obzir i stavak 1. ovog članka pri provedbi procjene iz članka 12.d stavka 2.a drugog podstavka ove Uredbe.

3. Primjenom stavka 1. ne dobiva se iznos koji je veći od iznosa koji proizlazi iz primjene članka 12.d stavka 3.”;

(12) u članku 12.e stavku 1. riječi „GSV institucija ili dio GSV institucije” zamjenjuju se riječima „GSV subjekt”;

(13) članak 12.g mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Nakon savjetovanja s nadležnim tijelima, uključujući ESB, Odbor može odlučiti primijeniti zahtjev utvrđen ovim člankom na subjekt iz članka 2. točke (b) i na financijsku instituciju iz članka 2. točke (c), koja je društvo kći sanacijskog subjekta, ali sama po sebi nije sanacijski subjekt.”;

ii. u trećem podstavku riječi „prvi podstavak” zamjenjuju se riječima „prvi i drugi podstavci”;

(b) dodaje se sljedeći stavak 4.:

„4. Ako u skladu s globalnom sanacijskom strategijom, društva kćeri s poslovnim nastanom u Uniji ili matično društvo u Uniji i njegova društva kćeri nisu sanacijski subjekti, a članovi europskog sanacijskog kolegija, ako je osnovan u skladu s člankom 89. Direktive 2014/59/EU, slažu se s tom strategijom, društva kćeri s poslovnim nastanom u Uniji ili, na konsolidiranoj osnovi, matično društvo u Uniji, ispunjavaju zahtjev iz članka 12.a stavka 1. izdavanjem instrumenata iz stavka 2. točaka (a) i (b) ovog članka bilo kojem od sljedećeg:

(a) svojem krajnjem matičnom društvu s poslovnim nastanom u trećoj zemlji;

(b) društvu kćeri tog krajnjeg matičnog društva s poslovnim nastanom u istoj trećoj zemlji;

(c) drugim subjektima pod uvjetima iz stavka 2. točke (a) podtočke i. i točke (b) podtočke ii. ovog članka.”;

(14) članak 12.k mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prvom podstavku prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Odstupajući od članka 12.a stavka 1., Odbor određuje odgovarajuća prijelazna razdoblja u kojima su subjekti dužni ispuniti zahtjeve iz članka 12.f ili 12.g ili zahtjeve koji proizlaze iz primjene članka 12.c stavka 4., 5. ili 7., ovisno o slučaju.”;

(b) u stavku 3. točki (a) riječi „Odbor ili nacionalno sanacijsko tijelo” zamjenjuju se riječima „Odbor”;

(c) u stavku 4. riječi „GSV institucija” zamjenjuju se riječima „GSV institucija ili GSV institucija izvan EU-a”;

(d) u stavcima 5. i 6. riječi „Odbor i nacionalna sanacijska tijela” zamjenjuju se riječima „Odbor”;

(15) članak 13. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 13.*

Mjere rane intervencije

1. ESB može primijeniti mjere rane intervencije ako subjekt iz članka 7. stavka 2. točke (a) ispunjava bilo koji od sljedećih uvjeta:

(a) subjekt ispunjava uvjete iz članka 102. Direktive 2013/36/EU ili članka 16. stavka 1. Uredbe (EU) br. 1024/2013 i primjenjuje se jedno od sljedećeg:

i. subjekt nije poduzeo korektivne mjere koje zahtijeva ESB, uključujući mjere iz članka 104. Direktive 2013/36/EU, članka 16. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1024/2013 ili članka 49. Direktive (EU) 2019/2034;

ii. ESB smatra da korektivne mjere koje nisu mjere rane intervencije nisu dovoljne za rješavanje problema, među ostalim zbog brzog i znatnog pogoršanja financijskog stanja subjekta;

(b) subjekt je u roku od 12 mjeseci nakon procjene ESB-a prekršio ili će vjerojatno prekršiti zahtjeve utvrđene u glavi II. Direktive 2014/65/EU, u člancima od 3. do 7., člancima od 14. do 17. ili 24., 25. i 26. Uredbe (EU) br. 600/2014 ili u člancima 12.f ili 12.g ove Uredbe.

ESB može utvrditi da je uvjet iz prvog podstavka točke (a) podtočke ii. ispunjen bez prethodnog poduzimanja drugih korektivnih mjera, uključujući izvršavanje ovlasti iz članka 104. Direktive 2013/36/EU ili članka 16. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1024/2013.

2. Za potrebe stavka 1. mjere rane intervencije obuhvaćaju sljedeće:

(a) zahtjev da upravljačko tijelo subjekta poduzme jedno od sljedećeg:

i. provede jedan ili više mehanizama ili mjera iz plana oporavka;

ii. ažurira plan oporavka u skladu s člankom 5. stavkom 2. Direktive 2014/59/EU ako se okolnosti koje su dovele do rane intervencije razlikuju od pretpostavki utvrđenih u početnom planu oporavka i provede jedan ili više mehanizama ili mjera utvrđenih u ažuriranom planu oporavka u određenom roku;

(b) zahtjev da upravljačko tijelo subjekta sazove glavnu skupštinu dioničara subjekta, odnosno, ako upravljačko tijelo ne ispuni taj zahtjev, da je se izravno sazove te u oba slučaja odrediti dnevni red i zahtijevati da dioničari razmotre donošenje određenih odluka;

(c) zahtjev da upravljačko tijelo subjekta izradi plan, u skladu s planom oporavka, ako je primjenjivo, za pregovore o restrukturiranju duga s nekim ili svim njegovim vjerovnicima;

(d) zahtjev da se promijeni pravna struktura institucije;

(e) zahtjev za razrješenje ili zamjenu višeg rukovodstva ili upravljačkog tijela subjekta, svih ili pojedinih članova, u skladu s člankom 13.a;

(f) imenovanje jednog ili više privremenih upravitelja subjekta u skladu s člankom 13.b.

3. ESB odabire odgovarajuće mjere rane intervencije na temelju onoga što je razmjerno ciljevima koji se žele postići, uzimajući u obzir ozbiljnost povrede ili moguće povrede i brzinu pogoršanja financijske situacije subjekta, među ostalim relevantnim informacijama.

4. Za svaku od mjera iz stavka 2. ESB određuje primjeren rok za njezinu punu provedbu koji omogućuje ESB-u da ocijeni njezinu učinkovitost.

5. Ako grupa uključuje subjekte s poslovnim nastanom u državama članicama sudionicama i nesudionicama, ESB predstavlja nacionalna nadležna tijela država

članica sudionica za potrebe savjetovanja i suradnje s državama članicama nesudionicama u skladu s člankom 30. Direktive 2014/59/EU.

Ako grupa uključuje subjekte s poslovnim nastanom u državama članicama sudionicama i društva kćeri s poslovnim nastanom u državama članicama nesudionicama, ili značajne podružnice koje se nalaze u državama članicama nesudionicama, ESB priopćava sve odluke ili mjere iz članaka od 13. do 13.c relevantne za grupu nadležnim tijelima ili sanacijskim tijelima država članica nesudionica, po potrebi.”;

(16) umeću se sljedeći članci 13.a, 13.b i 13.c:

„*Članak 13.a*

Zamjena višeg rukovodstva ili upravljačkog tijela

Za potrebe članka 13. stavka 2. točke (e), novo više rukovodstvo ili upravljačko tijelo ili pojedinačni članovi tih tijela imenuju se u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom uz odobrenje ESB-a.

Članak 13.b

Privremeni upravitelj

1. Za potrebe članka 13. stavka 2. točke (f), ESB može na temelju onoga što je razmjerno okolnostima imenovati privremenog upravitelja koji će:

(a) privremeno zamijeniti upravljačko tijelo subjekta;

(b) privremeno raditi s upravljačkim tijelom subjekta.

ESB iznosi svoju odluku na temelju točke (a) ili (b) u trenutku imenovanja privremenog upravitelja.

Za potrebe prvog podstavka točke (b), ESB u trenutku imenovanja privremenog upravitelja određuje njegovu ulogu, dužnosti i ovlasti, a upravljačkom tijelu subjekta obvezu da se savjetuje s privremenim upraviteljem ili dobije njegovu suglasnost prije donošenja konkretnih odluka ili mjera.

ESB objavljuje imenovanje svakog privremenog upravitelja osim ako privremeni upravitelj nije ovlašten zastupati subjekt.

Svaki privremeni upravitelj ispunjava zahtjeve iz članka 91. stavaka 1., 2. i 3. Direktive 2013/36/EU. Ocjena ESB-a o tome ispunjava li privremeni upravitelj te zahtjeve sastavni je dio odluke o imenovanju tog privremenog upravitelja.

2. ESB primjereno okolnostima određuje ovlasti privremenog upravitelja u trenutku njegova imenovanja. Te ovlasti mogu uključivati neke ili sve ovlasti upravljačkog tijela subjekta u skladu sa statutom subjekta i nacionalnim pravom, uključujući i ovlast izvršavanja nekih ili svih administrativnih funkcija upravljačkog tijela subjekta. Ovlasti privremenog upravitelja koje se odnose na subjekt moraju biti u skladu s važećim pravom trgovačkih društava.

3. ESB u trenutku imenovanja određuje ulogu i funkcije privremenog upravitelja. Ta uloga i funkcije mogu uključivati sve sljedeće:

(a) utvrđivanje financijskog položaja subjekta;

(b) upravljanje poslovanjem ili dijelom poslovanja subjekta radi očuvanja ili obnove njegova financijskog položaja;

(c) poduzimanje mjera radi ponovne uspostave zdravog i stabilnog upravljanja poslovanjem subjekta.

ESB određuje sva ograničenja uloge i funkcija privremenog upravitelja u trenutku njegova imenovanja.

4. ESB ima isključivu ovlast za imenovanje i razrješenje privremenog upravitelja. ESB može razriješiti privremenog upravitelja u bilo kojem trenutku i iz bilo kojeg razloga. ESB može mijenjati uvjete imenovanja privremenog upravitelja u bilo kojem trenutku podložno ovom članku.

5. ESB može zahtijevati da privremeni upravitelj za određene radnje zatraži prethodnu suglasnost ESB-a. ESB utvrđuje sve takve zahtjeve u trenutku imenovanja privremenog upravitelja ili u trenutku svake promjene uvjeta njegova imenovanja.

U svakom slučaju, privremeni upravitelj može izvršavati ovlast sazivanja glavne skupštine dioničara subjekta te odrediti dnevni red takvog sastanka samo uz prethodnu suglasnost ESB-a.

6. Na zahtjev ESB-a, privremeni upravitelj sastavlja izvještaje o financijskom položaju subjekta i radnjama izvršenim tijekom svojeg imenovanja u intervalima koje odredi ESB i u svakom slučaju na kraju njegova mandata.

7. Privremeni upravitelj imenuje se na najviše godinu dana. To razdoblje može se iznimno obnoviti ako su uvjeti za imenovanje privremenog upravitelja i dalje ispunjeni. ESB utvrđuje te uvjete i obrazlaže dioničarima svaku obnovu imenovanja privremenog upravitelja.

8. Podložno ovom članku, imenovanje privremenog upravitelja ne dovodi u pitanje prava dioničara utvrđena u pravu Unije ili nacionalnom pravu trgovačkih društava.

9. Privremeni upravitelj imenovan u skladu sa stavcima od 1. do 8. ovog članka ne smatra se direktorom iz sjene ili *de facto* direktorom prema nacionalnom pravu.

Članak 13.c

Priprema za sanaciju

1. Za subjekte i grupe iz članka 7. stavka 2. i subjekte i grupe iz članka 7. stavka 4. točke (b) i članka 7. stavka 5., ako su ispunjeni uvjeti za primjenu tih odredaba, ESB ili nacionalna nadležna tijela bez odgode obavješćuju Odbor o sljedećem:

(a) svakoj mjeri iz članka 16. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1024/2013 ili članka 104. stavka 1. Direktive 2013/36/EU čije poduzimanje nalažu subjektu ili grupi;

(b) ako se nadzornom aktivnošću ustanovi da su ispunjeni uvjeti iz članka 13. stavka 1. ove Uredbe ili članka 27. stavka 1. Direktive 2014/59/EU u vezi sa subjektom ili grupom, procjeni ispunjenosti tih uvjeta, neovisno o mjerama rane intervencije;

(c) primjeni bilo koje od mjera rane intervencije iz članka 13. ove Uredbe ili članka 27. Direktive 2014/59/EU.

Odbor obavješćuje Komisiju o obavijestima koje je zaprimio na temelju prvog podstavka.

ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo pomno prati, u suradnji s Odborom, stanje subjekata i grupa iz prvog podstavka i provode li mjere iz prvog podstavka točke (a) kojima se nastoje riješiti problemi zbog pogoršanja stanja tih subjekata i grupa i mjere rane intervencije iz prvog podstavka točke (c).

2. ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo što je prije moguće obavješćuje Odbor ako smatraju da postoji značajan rizik da bi se subjekt iz članka 7. stavka 2. ili subjekt iz članka 7. stavka 4. točke (b) i članka 7. stavka 5. mogao naći u jednoj ili više situacija iz članka 18. stavka 4. ako su ispunjeni uvjeti za primjenu tih odredaba. Ta obavijest sadržava:

(a) razloge obavješćivanja;

(b) pregled mjera kojima bi se u razumnom roku spriječila propast subjekta, njihov očekivani učinak na subjekt s obzirom na okolnosti iz članka 18. stavka 4. i očekivani rok za provedbu tih mjera.

Nakon primitka obavijesti iz prvog podstavka, Odbor u bliskoj suradnji s ESB-om ili relevantnim nacionalnim nadležnim tijelom procjenjuje koji bi bio razuman rok za procjenu uvjeta iz članka 18. stavka 1. točke (b), uzimajući u obzir brzinu pogoršanja uvjeta subjekta, potrebu za djelotvornom provedbom sanacijske strategije i sva druga relevantna razmatranja. Odbor o toj procjeni što prije obavješćuje ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo.

Nakon obavijesti iz prvog podstavka, ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo i Odbor u bliskoj suradnji prate stanje subjekta, provedbu svih relevantnih mjera u očekivanom roku i sve druge relevantne promjene. U tu se svrhu Odbor i ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo redovito sastaju, a učestalost tih sastanaka određuje Odbor ovisno o okolnostima slučaja. ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo i Odbor bez odgode jedni drugima dostavljaju sve relevantne informacije.

Odbor obavješćuje Komisiju o svim informacijama koje je zaprimio na temelju prvog podstavka.

3. ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo dostavlja Odboru sve informacije koje Odbor zatraži, a koje su mu potrebne za:

(a) ažuriranje plana sanacije i pripremu za moguću sanaciju subjekta iz članka 7. stavka 2. ili subjekta iz članka 7. stavka 4. točke (b) i članka 7. stavka 5. ako su ispunjeni uvjeti za primjenu tih odredaba;

(b) provedbu vrednovanja iz članka 20. stavaka od 1. do 15.

Ako takve informacije već nisu dostupne ESB-u ili nacionalnim nadležnim tijelima, Odbor i ESB i ta nacionalna nadležna tijela surađuju i koordiniraju prikupljanje tih informacije. U tu svrhu ESB i nacionalna nadležna tijela ovlašteni su zatražiti da subjekt dostavi te informacije, među ostalim u okviru izravnih nadzora, te da ih dostavi Odboru.

4. Odbor ima ovlast da za potencijalne kupce stavi na tržište subjekt iz članka 7. stavka 2. ili subjekt iz članka 7. stavka 4. točke (b) i članka 7. stavka 5. ili da to dogovori s potencijalnim kupcima odnosno zatražiti da to učini subjekt ako su ispunjeni uvjeti za primjenu tih odredaba, u sljedeće svrhe:

(a) radi pripreme tog subjekta za sanaciju, podložno uvjetima iz članka 39. stavka 2. Direktive 2014/59/EU i zahtjevima za čuvanje poslovne tajne utvrđenima u članku 88. ove Uredbe;

(b) radi pružanja informacija Odboru za procjenu uvjeta iz članka 18. stavka 1. točke (b) ove Uredbe.

5. Za potrebe stavka 4., Odbor ima ovlast:

(a) zatražiti od predmetnog subjekta da uspostavi digitalnu platformu za razmjenu informacija potrebnih za stavljanje tog subjekta na tržište s potencijalnim kupcima ili savjetnicima i procjeniteljima koje je angažirao Odbor;

(b) zatražiti od relevantnog nacionalnog sanacijskog tijela da izradi preliminarni sanacijski program za predmetni subjekt.

6. Ispunjenje uvjeta iz članka 13. stavka 1. ove Uredbe ili članka 27. stavka 1. Direktive 2014/59/EU i prethodno donošenje mjera rane intervencije nisu za Odbor preduvjeti za pripremu sanacije subjekta niti za izvršenje ovlasti iz stavaka 4. i 5. ovog članka.

7. Odbor bez odgode obavješćuje Komisiju, ESB, relevantna nacionalna nadležna tijela i relevantna nacionalna sanacijska tijela o svim mjerama poduzetima u skladu sa stavcima 4. i 5.

8. ESB, nacionalna nadležna tijela, Odbor i relevantna nacionalna sanacijska tijela blisko surađuju:

(a) kad razmatraju mjere iz stavka 1. prvog podstavka točke (a) čiji je cilj rješavanje problema zbog pogoršanja stanja subjekta i grupe, te mjere iz stavka 1. prvog podstavka točke (c);

(b) kad razmatraju poduzimanja bilo koje od mjera iz stavaka 4. i 5.;

(c) tijekom provedbe mjera iz točaka (a) i (b) ovog podstavka.

ESB, nacionalna nadležna tijela, Odbor i relevantna nacionalna sanacijska tijela osiguravaju dosljednost, koordiniranost i djelotvornost tih mjera i postupaka.”;

(17) u članku 14. stavku 2. točke (c) i (d) zamjenjuju se sljedećim:

„(c) zaštititi javna sredstva tako da se smanji oslanjanje na izvanrednu javnu financijsku potporu, posebno ako se isplaćuje iz proračuna države članice;

(d) zaštititi deponente i istodobno smanjiti gubitke u sustavu osiguranja depozita te zaštititi ulagatelje obuhvaćene Direktivom 97/9/EZ;";

(18) u članku 16. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Odbor poduzima sanacijsku mjeru u vezi s matičnim društvom iz članka 2. točke (b) ako su ispunjeni uvjeti iz članka 18. stavka 1.

U tu svrhu smatra se da matično društvo iz članka 2. točke (b) propada ili je vjerojatno da će propasti u bilo kojoj od sljedećih okolnosti:

(a) matično društvo ispunjava jedan ili više uvjeta iz članka 18. stavka 4. točaka (b), (c) ili (d);

(b) matično društvo bitno krši ili postoje objektivni elementi koji pokazuju da će matično društvo u bliskoj budućnosti bitno prekršiti primjenjive zahtjeve utvrđene u Uredbi (EU) br. 575/2013 ili u nacionalnim odredbama kojima se prenosi Direktiva 2013/36/EU.";

(19) članak 18. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 1., 1.a, 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Odbor usvaja sanacijski program u skladu sa stavkom 6. u vezi sa subjektima iz članka 7. stavka 2. i subjektima iz članka 7. stavka 4. točke (b) i članka 7. stavka 5. ako su ispunjeni uvjeti za primjenu tih odredaba, samo ako na svojoj izvršnoj sjednici nakon primitka obavijesti iz drugog podstavka ili na vlastitu inicijativu procijeni da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti;

(b) uzimajući u obzir vrijeme, potrebu za učinkovitom provedbom sanacijske strategije i druge relevantne okolnosti, nije razumno očekivati da bi druge alternativne mjere privatnog sektora, uključujući mjere institucionalnog sustava zaštite, nadzornu mjeru, mjere rane intervencije ili otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 21. stavkom 1., poduzete u vezi sa subjektom, spriječile propadanje subjekta u razumnom roku;

(c) sanacijska mjera je u javnom interesu u skladu sa stavkom 5.

ESB procjenjuje uvjete iz prvog podstavka točke (a) za subjekte iz članka 7. stavka 2. točke (a) odnosno relevantno nacionalno nadležno tijelo za subjekte iz članka 7. stavka 2. točke (b), članka 7. stavka 3. drugog podstavka, članka 7. stavka 4. točke (b) i članka 7. stavka 5., nakon savjetovanja s Odborom. Odbor tu procjenu može provesti na izvršnoj sjednici samo nakon što obavijesti ESB ili relevantno nadležno nacionalno tijelo o svojoj namjeri i samo ako ESB ili relevantno nadležno nacionalno tijelo u roku od tri kalendarska dana od primitka te informacije tu procjenu ne provedu sami. ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo bez odgode dostavlja Odboru sve relevantne informacije koje Odbor zatraži za provedbu svoje procjene, prije ili nakon što ih Odbor obavijesti o svojoj namjeri da provede procjenu uvjeta iz prvog podstavka točke (a).

Ako ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo procijeni da je ispunjen uvjet iz prvog podstavka točke (a) u vezi sa subjektom iz prvog podstavka, o toj procjeni bez odgode obavješćuje Komisiju i Odbor.

Procjenu ispunjenja uvjeta iz prvog podstavka točke (b) Odbor provodi na svojoj izvršnoj sjednici i u bliskoj suradnji s ESB-om ili relevantnim nacionalnim nadležnim tijelom. ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo bez odgode dostavljaju Odboru sve relevantne informacije koje Odbor zatraži radi provedbe svoje procjene. ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo također može obavijestiti Odbor da smatra da je uvjet iz prvog podstavka točke (b) ispunjen.

1.a Odbor može donijeti sanacijski program u skladu sa stavkom 1. u vezi sa središnjim tijelom i svim kreditnim institucijama koje su s njim stalno povezane i koje su dio iste sanacijske grupe ako središnje tijelo i sve kreditne institucije koje su s njim stalno povezane ili sanacijska grupa kojoj pripadaju kao cjelina ispunjavaju uvjete iz stavka 1. prvog podstavka.

2. Ne dovodeći u pitanje slučajeve u kojima je ESB odlučio izravno provesti nadzor kreditne institucije u skladu s člankom 6. stavkom 5. točkom (b) Uredbe (EU) br. 1024/2013, u slučaju primitka obavijesti u skladu sa stavkom 1. u vezi sa subjektom ili grupom iz članka 7. stavka 3., Odbor o svojoj procjeni iz stavka 1. četvrtog podstavka bez odgode obavješćuje ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo.

3. Prethodno usvajanje mjere u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1024/2013, člankom 27. Direktive 2014/59/EU, člankom 13. ove Uredbe ili člankom 104. Direktive 2013/36/EU nije uvjet za poduzimanje sanacijske mjere.”;

(b) stavak 4. mijenja se kako slijedi:

i. u prvom podstavku točka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) potrebna je izvanredna javna financijska potpora, osim ako se takva potpora dodjeljuje u jednom od oblika iz članka 18.a stavka 1.”;

ii. drugi i treći stavak brišu se;

(c) točka 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Za potrebe stavka 1. točke (c), smatra se da je sanacijska mjera u javnom interesu ako je potrebna za postizanje jednog ili više ciljeva sanacije iz članka 14. i ako im je razmjerna te ako se likvidacijom institucije u redovnom postupku u slučaju nesolventnosti ti ciljevi sanacije ne bi učinkovitije postigli.

Pri provedbi procjene iz prvog podstavka, Odbor na temelju informacija koje su mu dostupne u vrijeme te procjene razmatra i uspoređuje sve izvanredne javne financijske potpore za koje se razumno može očekivati da će biti dodijeljene subjektu, i u slučaju sanacije i u slučaju likvidacije u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom.”;

(d) u stavku 7. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Nakon što Odbor dostavi sanacijski program, Komisija ga u roku od 24 sata potvrđuje ili ulaže prigovor u odnosu na diskrecijske aspekte sanacijskog programa u slučajevima koji nisu obuhvaćeni trećim podstavkom ovog stavka

ili u odnosu na predloženu državnu potporu ili potporu iz Fonda koja se ne može smatrati usklađenom s unutarnjim tržištem.”;

(e) dodaje se sljedeći stavak 11.:

„11. Ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 1. točaka (a) i (b), Odbor može naložiti nacionalnim sanacijskim tijelima da izvršavaju ovlasti na temelju nacionalnog prava kojim se prenosi članak 33.a Direktive 2014/59/EU, u skladu s uvjetima utvrđenima nacionalnim pravom. Nacionalna sanacijska tijela provode naloge Odbora u skladu s člankom 29.”;

(20) umeće se sljedeći članak 18.a:

„*Članak 18.a*

Izvanredna javna financijska potpora

1. Izvanredna javna financijska potpora izvan sanacijske mjere može se dodijeliti subjektu iz članka 2. samo u jednom od sljedećih slučajeva i ako je izvanredna javna financijska potpora u skladu s uvjetima i zahtjevima utvrđenima u Unijinu okviru za državne potpore:

(a) ako se, kako bi se izbjegao ili otklonio ozbiljan poremećaj u gospodarstvu države članice ili očuvala financijska stabilnost, izvanredne javne financijske potpore dodjeljuju u sljedećim oblicima:

i. državno jamstvo za likvidnosne linije središnjih banaka u skladu s uvjetima središnjih banaka;

ii. državno jamstvo za novoizdane obveze;

iii. stjecanje instrumenata regulatornog kapitala osim instrumenata redovnog osnovnog kapitala ili drugih instrumenata kapitala ili korištenje imovine umanjene vrijednosti po cijenama, uz trajanje i pod uvjetima kojima se dotičnoj instituciji ili subjektu ne daje neopravdana prednost ako u vrijeme odobrenja javne potpore ne postoje okolnosti iz članka 18. stavka 4. točaka (a), (b) ili (c) ili članka 21. stavka 1.

(b) ako je izvanredna javna financijska potpora u obliku intervencije sustava osiguranja depozita radi očuvanja financijske stabilnosti i dugoročne održivosti kreditne institucije u skladu s uvjetima iz članaka 11.a i 11.b Direktive 2014/49/EU, ako ne postoje okolnosti iz članka 18. stavka 4.;

(c) ako je izvanredna javna financijska potpora u obliku intervencije sustava osiguranja depozita u kontekstu likvidacije institucije na temelju članka 32.b Direktive 2014/59/EU i u skladu s uvjetima iz članka 11. stavka 5. Direktive 2014/49/EU;

(d) ako je izvanredna javna financijska potpora u obliku državne potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a koja se dodjeljuje u kontekstu likvidacije institucije ili subjekta u skladu s člankom 32.b Direktive 2014/59/EU, osim potpore koju dodijeli sustav osiguranja depozita u skladu s člankom 11. stavkom 5. Direktive 2014/49/EU.

2. Mjere potpore iz stavka 1. točke (a) moraju ispunjavati sve sljedeće uvjete:

(a) ograničene su na solventne subjekte, koje je potvrdio ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo;

(b) preventivne su i privremene te se temelje na unaprijed definiranoj izlaznoj strategiji koju je odobrio ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo, uključujući jasno određen datum otkaza, datum prodaje ili raspored otplate za sve predviđene mjere;

(c) razmjerne su za otklanjanje posljedica ozbiljnog poremećaja ili za očuvanje financijske stabilnosti;

(d) ne primjenjuju za nadoknadu gubitaka koje je subjekt pretrpio ili će vjerojatno pretrpjeti u bliskoj budućnosti.

Za potrebe prvog podstavka točke (a), subjekt se smatra solventnim ako ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo zaključi da nije došlo ili da u sljedećih 12 mjeseci vjerojatno neće doći do kršenja bilo kojeg od zahtjeva iz članka 92. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, članka 104.a Direktive 2013/36/EU, članka 11. stavka 1. Uredbe (EU) 2019/2033, članka 40. Direktive (EU) 2019/2034 ili relevantnih primjenjivih zahtjeva na temelju nacionalnog prava ili prava Unije.

Za potrebe prvog podstavka točke (d), relevantno nadležno tijelo kvantificira gubitke koje je subjekt pretrpio ili će vjerojatno pretrpjeti. Ta se kvantifikacija temelji barem na bilanci institucije, pod uvjetom da je bilanca u skladu s primjenjivim računovodstvenim pravilima i standardima, što je potvrdio neovisni vanjski revizor te, ako su dostupne, na provjerama kvalitete imovine koje su proveli ESB, EBA ili nacionalna tijela odnosno, prema potrebi, na izravnim nadzorima koje provodi ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo.

Mjere potpore iz stavka 1. točke (a) podtočke iii. ograničene su na mjere koje ESB ili nacionalno nadležno tijelo procijeni potrebnima za održavanje solventnosti subjekta rješavanjem njegova nedostatka kapitala ustanovljenog u nepovoljnom scenariju testova otpornosti na stres na nacionalnoj razini, razini Unije ili SSM-a ili jednakovrijednim ocjenama koje provode ESB, EBA ili nacionalna tijela te ih prema potrebi potvrđuje ESB ili relevantno nadležno tijelo.

Odstupajući od stavka 1. točke (a) podtočke iii., stjecanje instrumenata redovnog osnovnog kapitala iznimno se dopušta ako je priroda utvrđenog manjka takva da stjecanje kojeg drugog instrumenta regulatornog kapitala ili drugih instrumenata kapitala dotičnom subjektu ne bi omogućilo rješavanje njegova nedostatka kapitala ustanovljenog u nepovoljnom scenariju u relevantnom testu otpornosti na stres ili jednakovrijednoj ocjeni. Iznos stečenih instrumenata redovnog osnovnog kapitala ne smije premašiti 2 % ukupnog iznosa izloženosti riziku predmetne institucije ili subjekta koji se izračunava u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Ako se jedna od mjera potpore iz stavka 1. točke (a) ne otkupi, otplati ili na drugi način ne otkaže u skladu s uvjetima izlazne strategije utvrđene u trenutku odobravanja te mjere, ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo zaključuju da je uvjet iz članka 18. stavka 1. točke (a) ispunjen u odnosu na instituciju ili subjekt koji je primio te mjere potpore te o toj procjeni obavješćuju Komisiju i Odbor u skladu s člankom 18. stavkom 1. trećim podstavkom.”;

(21) članak 19. mijenja se kako slijedi:

(a) točka 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako sanacijske mjere uključuju dodjelu državne potpore u skladu s člankom 107. stavkom 1. UFEU-a ili potpore iz Fonda u skladu sa stavkom 3.

ovog članka, sanacijski program iz članka 18. stavka 6. ove Uredbe ne stupa na snagu dok Komisija ne donese pozitivnu ili uvjetnu odluku ili odluku da ne namjeravaju uložiti prigovore o usklađenosti korištenja takve potpore s unutarnjim tržištem. Komisija donosi odluku o usklađenosti korištenja državne potpore ili potpore iz Fonda s unutarnjim tržištem najkasnije kad potvrdi ili uloži prigovor na sanacijski program u skladu s člankom 18. stavkom 7. drugim podstavkom ili kad istekne rok od 24 sata iz članka 18. stavka 7. petog podstavka, ovisno o tome što nastupi ranije.

Pri obavljanju zadaća koje su im dodijeljene člankom 18. ove Uredbe, institucije Unije uspostavljaju strukturne mehanizme kojima se osigurava operativna neovisnost i izbjegavaju sukobi interesa koji bi mogli nastati između funkcija kojima je povjereno obavljanje tih zadaća i drugih funkcija te na odgovarajući način objavljuju sve relevantne informacije o svojoj unutarnjoj organizaciji u tom pogledu.”;

(b) točka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Čim zaključi da bi trebalo koristiti Fond, Odbor neformalno, brzo i na povjerljiv način stupa u kontakt s Komisijom kako bi raspravili moguće korištenje Fonda, uključujući povezane pravne i gospodarske aspekte. Nakon što u dovoljnoj mjeri potvrdi da će predviđeni sanacijski program uključivati potporu iz Fonda, Odbor službeno obavješćuje Komisiju o predloženom korištenju Fonda. Ta obavijest sadržava sve informacije koje su Komisiji potrebne za procjenu u skladu s ovim stavkom i koje Odbor posjeduje ili ima ovlasti pribaviti u skladu s ovom Uredbom.

Nakon što zaprimi obavijesti iz prvog podstavka, Komisija procjenjuje bi li korištenje Fonda narušilo ili bi moglo narušiti tržišno natjecanje davanjem prednosti korisniku ili bilo kojem drugom društvu što, u mjeri u kojoj bi utjecalo na trgovinu između država članica, ne bi bilo usklađeno s unutarnjim tržištem. Komisija na korištenje Fonda primjenjuje kriterije utvrđene za primjenu pravila o državnim potporama navedenih u članku 107. UFEU-a. Odbor dostavlja Komisiji informacije koje posjeduje ili koje ima ovlasti pribaviti u skladu s ovom Uredbom te koje Komisija smatra potrebnima za provedbu te procjene.

Prilikom izrade procjene Komisija se vodi svim relevantnim uredbama donesenima u skladu s člankom 109. UFEU-a, svim relevantnim komunikacijama i smjernicama Komisije, i svim mjerama koje je Komisija donijela radi primjene pravila iz Ugovora koja se odnose na državne potpore i koja su na snazi u vrijeme procjene. Te se mjere primjenjuju kao da su upućivanja na države članice odgovorne za prijavu potpore upućivanja na Odbor, uz sve druge potrebne promjene.

Komisija donosi odluku o usklađenosti korištenja Fonda s unutarnjim tržištem i upućuje je Odboru i nacionalnim sanacijskim tijelima predmetne države članice ili država članica. Ta odluka može ovisiti o uvjetima, obvezama ili društvima povezanima s korisnikom i pritom se vodi računa o tome da Odbor treba pravodobno provesti sanacijske mjere.

Odlukom se također mogu utvrditi obveze Odbora, nacionalnih sanacijskih tijela u dotičnoj državi članici sudionici ili državama članicama sudionicama ili obveze korisnika, kako bi se omogućilo praćenje usklađenosti s tom odlukom.

To može uključivati zahtjev za imenovanje opunomoćenika ili druge nezavisne osobe koja pomaže u praćenju. Opunomoćenik ili druga nezavisna osoba može izvršavati funkcije utvrđene u odluci Komisije.

Svaka odluka iz ovog stavka objavljuje se u Službenom listu Europske unije.

Komisija može donijeti negativnu odluku upućenu Odboru ako odluči da predloženo korištenje Fonda ne bi bilo u skladu s unutarnjim tržištem i da se ne može provesti u obliku u kojem ga je Odbor predložio. Po primitku takve odluke Odbor ponovo razmatra svoj sanacijski program i priprema revidiran sanacijski program.”;

(c) točka 10. zamjenjuje se sljedećim:

„10. Odstupajući od stavka 3., Vijeće može na zahtjev države članice ili Odbora u roku od sedam dana od podnošenja tog zahtjeva, jednoglasno odlučiti da će se korištenje Fonda smatrati usklađenim s unutarnjim tržištem, ako je takva odluka opravdana iznimnim okolnostima. Komisija donosi odluku o tom predmetu ako Vijeće ne donese odluku u roku od sedam dana.”;

(22) članak 20. mijenja se kako slijedi:

(a) točka 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Prije utvrđivanja jesu li ispunjeni uvjeti za sanaciju, otpis ili konverziju instrumenata kapitala i relevantnih prihvatljivih obveza u skladu s člankom 21. stavkom 1., Odbor osigurava da pravedno, oprezno i realistično vrednovanje imovine i obveza subjekta iz članka 2. provede osoba koja je neovisna u odnosu na bilo koje tijelo javne vlasti, uključujući Odbor, nacionalna sanacijska tijela i dotični subjekt.”;

(b) umeće se sljedeći stavak 8.a:

„8.a Ako je to potrebno za donošenje odluka iz stavka 5. točaka (c) i (d), procjenitelj informacije iz stavka 7. točke (c) dopunjuje procjenom vrijednosti izvanbilančne imovine i obveza, uključujući nepredviđene obveze i imovinu.”;

(c) u stavku 18. dodaje se sljedeća točka (d):

„(d) pri utvrđivanju gubitaka koje bi sustav osiguranja depozita pretrpio da je institucija likvidirana u redovnom postupku u slučaju insolventnosti, primjenjuje kriterije i metodologiju iz članka 11.e Direktive 2014/49/EU i iz bilo kojeg delegiranog akta donesenog u skladu s tim člankom.”;

(23) članak 21. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. prvi stavak mijenja se kako slijedi:

— uvodna formulacija zamjenjuje se sljedećim:

„1. Odbor, koji djeluje u okviru postupka utvrđenog u članku 18., izvršava ovlasti otpisa ili konverzije relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza iz stavka 7.a u vezi sa subjektima i grupama iz članka 7. stavka 2. te subjektima i grupama iz članka 7. stavka 4. točke (b) i članka 7. stavka 5., ako su ispunjeni uvjeti za primjenu tih odredaba, samo ako na svojoj izvršnoj sjednici nakon

primitka obavijesti iz drugog podstavka ili na vlastitu inicijativu utvrdi da je ispunjen jedan ili više sljedećih uvjeta:”;

— točka (e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) subjektu ili grupi potrebna je izvanredna javna financijska potpora, osim ako se takva potpora dodjeljuje u jednom od oblika iz članka 18.a stavka 1.”;

ii. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Procjenu uvjeta iz prvog podstavka točaka od (a) do (d) provodi ESB za subjekte iz članka 7. stavka 2. točke (a) ili relevantno nacionalno nadležno tijelo za subjekte iz članka 7. stavka 2. točke (b), stavka 4. točke (b) i stavka 5., te Odbor na svojoj izvršnoj sjednici prema raspodjeli zadaća u skladu s postupkom utvrđenim u članku 18. stavcima 1. i 2.”;

(b) stavak 2. briše se;

(c) u stavku 3. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) uzimajući u obzir vrijeme, potrebu za djelotvornom provedbom ovlasti za otpis i konverziju ili sanacijske strategije za sanacijsku grupu te druge relevantne okolnosti, nije razumno očekivati da bi se bilo kojom mjerom, uključujući alternativne mjere privatnog sektora, nadzorne mjere ili mjere rane intervencije, osim otpisa ili konverzije instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza iz stavka 7.a, u razumnom roku spriječila propast tog subjekta ili grupe.”;

(d) točka 9. zamjenjuje se sljedećim:

„9. Ako je ispunjen jedan ili više uvjeta iz stavka 1. u odnosu na subjekt iz tog stavka, i uvjeti iz članka 18. stavka 1. u odnosu na subjekt koji pripada istoj grupi, primjenjuje se postupak utvrđen u članku 18. stavcima 6., 7. i 8.”;

(24) članak 27. mijenja se kako slijedi:

(a) točka 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. Iz Fonda se može isplatiti doprinos iz stavka 6. samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) dioničari, imatelji relevantnih instrumenata kapitala i ostalih obveza prihvatljivih za bail-in putem smanjenja, otpisa ili konverzije u skladu s člankom 48. stavkom 1. Direktive 2014/59/EU i člankom 21. stavkom 10. ove Uredbe, i ako je primjenjivo, sustavi osiguranja depozita u skladu s člankom 79. ove Uredbe i člankom 109. Direktive 2014/59/EU doprinijeli su apsorpciji gubitaka i dokapitalizaciji u iznosu od najmanje 8 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital institucije u sanaciji, što se izračunava u skladu s vrednovanjem predviđenim u članku 20. stavcima od 1. do 15.;

(b) doprinos iz Fonda ne premašuje 5 % ukupnih obveza uključujući regulatorni kapital institucije u sanaciji, što se izračunava u skladu s procjenom predviđenom člankom 20. stavcima od 1. do 15.”;

(b) stavci 9. i 10. zamjenjuju se sljedećim:

„9. Fond može dati doprinos iz sredstava prikupljenih *ex ante*doprinosima iz članka 70. koja još nisu iskorištena, ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) Fond je uplatio doprinos na temelju stavka 6. i dosegnuo je ograničenje od 5 % iz stavka 7. točke (b);

(b) sve obveze nižeg reda prvenstva od depozita koje nisu isključene iz bail-ina na temelju stavaka 3. i 5. u cijelosti su otpisane ili konvertirane.

10. U izvanrednim okolnostima, kao alternativa ili dodatno uz doprinos iz Fonda iz stavka 9., ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 9., Odbor može zatražiti dodatno financiranje iz alternativnih izvora.”;

(c) u stavku 13. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Procjenom iz prvog podstavka utvrđuje se iznos za koji se obveze prihvatljive za bail-in trebaju otpisati ili konvertirati:

(a) kako bi se ponovno uspostavio omjer redovnog osnovnog kapitala institucije u sanaciji ili, prema potrebi, utvrdio taj omjer za prijelaznu instituciju, uzimajući u obzir sve doprinose kapitala iz Fonda u skladu s člankom 76. stavkom 1. točkom (d);

(b) kako bi se održalo dostatno povjerenje tržišta u instituciju u sanaciji ili prijelaznu instituciju, uzimajući u obzir potrebu za pokrivanjem nepredviđenih obveza, i instituciji u sanaciji omogućilo da najmanje godinu dana nastavi ispunjavati uvjete za odobrenje za rad i nastavi obavljati djelatnosti za koje je na temelju Direktive 2013/36/EU ili Direktive 2014/65/EU dobila odobrenje za rad”;

(25) članak 30. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„**Obveza suradnje i razmjene informacija**”;

(b) umeću se sljedeći stavci 2.a, 2.b i 2.c:

„2.a Odbor, ESRB, EBA, ESMA i EIOPA blisko surađuju i razmjenjuju sve informacije koje su im potrebne za obavljanje njihovih zadaća.

2.b ESB i drugi članovi Europskog sustava središnjih banaka (ESSB) blisko surađuju s Odborom i dostavljaju mu sve informacije potrebne za obavljanje njegovih zadaća, uključujući informacije koje su prikupili u skladu sa svojim statutom. Na te razmjene informacija primjenjuje se članak 88. stavak 6.

2.c Imenovana tijela iz članka 2. stavka 1. točke 18. Direktive 2014/49/EU blisko surađuju s Odborom i dostavljaju mu sve informacije potrebne za obavljanje njegovih zadaća.”;

(c) točka 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Odbor nastoji blisko surađivati sa svim instrumentima javne financijske pomoći, uključujući Europski fond za financijsku stabilnost (EFSF) i Europski stabilizacijski mehanizam (ESM), posebno u svim sljedećim situacijama:

(a) u izvanrednim okolnostima iz članka 27. stavka 9. i ako je iz tog instrumenta dodijeljena ili će se vjerojatno dodijeliti izravna ili neizravna financijska pomoć subjektima s poslovnim nastanom u državi članici sudionici;

(b) ako je Odbor za Fond ugovorio financijski aranžman u skladu s člankom 74.”;

(d) točka 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. Ako je potrebno, Odbor sklapa sporazum o razumijevanju s ESB-om i drugim članovima ESSB-a, nacionalnim sanacijskim i nacionalnim nadležnim tijelima, u kojem se u glavnim crtama opisuje njihova međusobna suradnja u skladu sa stavcima 2., 2.a, 2.b i 4. ovog članka i u skladu s člankom 74. drugim stavkom u obavljanju svojih zadaća u skladu s pravom Unije. Sporazum se redovito revidira i objavljuje, vodeći računa o zahtjevima o čuvanju profesionalne tajne.”;

(26) umeće se sljedeći članak 30.a:

„*Članak 30.a*

Informacije u centraliziranom automatiziranom mehanizmu

1. Tijela koja upravljaju centraliziranim automatiziranim mehanizmima uspostavljenima člankom 32.a Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća** Odboru na njegov zahtjev dostavljaju informacije o broju stranaka kojima je subjekt iz članka 2. jedini ili glavni bankovni partner.

2. Odbor podnosi zahtjev za informacije iz stavka 1. samo na pojedinačnoj osnovi i ako je to potrebno za obavljanje njegovih zadaća na temelju ove Uredbe.

3. Odbor može razmjenjivati informacije dobivene u skladu s prvim stavkom s nacionalnim sanacijskim tijelima u kontekstu izvršavanja njihovih zadaća na temelju ove Uredbe.

** Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.).”;

(27) u članku 31. dodaje se sljedeći stavak 3.:

„3. Za subjekte i grupe iz članka 7. stavka 2. te za subjekte i grupe iz članka 7. stavka 4. točke (b) i članka 7. stavka 5., ako su ispunjeni uvjeti za primjenu tih odredaba, nacionalna sanacijska tijela savjetuju se s Odborom prije nego što postupe u skladu s člankom 86. Direktive 2014/59/EU.”;

(28) u članku 32. stavku 1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ako grupa uključuje subjekte s poslovnim nastanom u državama članicama sudionicama ili nesudionicama ili trećim zemljama, ne dovodeći u pitanje odobrenje Vijeća ili Komisije koje se propisuje ovom Uredbom, Odbor predstavlja nacionalna sanacijska tijela država članica sudionica za potrebe savjetovanja i suradnje s državama članicama nesudionicama ili trećim zemljama u skladu s člancima 7., 8., 12., 13., 16., 18., 45.h, 55. i od 88. do 92. Direktive 2014/59/EU.”;

(29) članak 34. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1., uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Odbor može, koristeći u potpunosti sve informacije koje su ESB-u već dostupne, uključujući informacije koje su članovi ESSB-a prikupili u skladu s njegovim statutom, ili sve informacije koje su dostupne nacionalnim nadležnim tijelima, ESRB-u, EBA-i, ESMA-i ili EIOPA-i, putem nacionalnih sanacijskih tijela ili izravno, nakon što je obavijestio ta tijela, od sljedećih pravnih ili fizičkih osoba zatražiti da mu dostave sve informacije, u skladu s postupkom i u obliku koji Odbor zatraži, koje su mu potrebne za obavljanje svojih zadaća:”;

(b) stavci 5. i 6. zamjenjuju se sljedećim:

„5. Odbor, ESB, članice ESSB-a, nacionalna nadležna tijela, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA i nacionalna sanacijska tijela mogu sklopiti sporazume o razumijevanju kojima se utvrđuje postupak razmjene informacija. Razmjena informacija između Odbora, ESB-a i drugih članova ESSB-a, nacionalnih nadležnih tijela, ESRB-a, EBA-e, ESMA-e, EIOPA-e i nacionalnih sanacijskih tijela ne smatra se povredom zahtjeva za čuvanjem profesionalne tajne.

6. Nacionalna nadležna tijela, ESB, članovi ESSB-a, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA i nacionalna sanacijska tijela surađuju s Odborom kako bi provjerili jesu li neke ili sve zatražene informacije već dostupne u trenutku podnošenja zahtjeva. Ako su takve informacije dostupne, nacionalna nadležna tijela, ESB i ostali članovi ESSB-a, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA ili nacionalna sanacijska tijela dostavljaju te informacije Odboru.”;

(30) u članku 43. stavku 1. umeće se sljedeća točka (aa):

„(aa) potpredsjednik imenovan u skladu s člankom 56;”;

(31) u članku 50. stavku 1, točka (n) zamjenjuje se sljedećim:

„(n) imenuje računovodstvenog službenika i internog revizora, u skladu s Pravilnikom o osoblju i Uvjetima zaposlenja, koji je funkcionalno neovisan u izvršavanju svojih dužnosti;”;

(32) članak 53. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Na izvršnoj sjednici Odbor sudjeluju predsjednik, potpredsjednik i četiri člana navedena u članku 43. stavku 1. točki (b).”;

(b) u stavku 5. riječi „članka 43. stavka 1. točaka (a) i (b)” zamjenjuju se riječima „članka 43. stavka 1. točaka (a), (aa) i (b)”.;

(33) u članku 55. stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Prilikom rasprave o pojedinačnom subjektu ili grupi čiji je poslovni nastan u samo jednoj državi članici sudionici, ako svi članovi iz članka 53. stavaka 1. i 3. ne mogu konsenzusom postići zajednički dogovor u roku koji je odredio predsjednik, tada predsjednik, podpredsjednik i članovi iz članka 43. stavka 1. točke (b) donose odluku običnom većinom.

2. Prilikom rasprave o prekograničnoj grupi, ako svi članovi iz članka 53. stavaka 1. i 4. ne mogu konsenzusom postići zajednički dogovor u roku koji je odredio predsjednik, tada predsjednik, podpredsjednik i članovi iz članka 43. stavka 1. točke (b) donose odluku običnom većinom.”;

(34) članak 56. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. točka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) izradu prednacrta i nacrta proračuna Odbora u skladu s člankom 61. i za izvršenje proračuna Odbora u skladu s člankom 63.;”;

(b) u stavku 5. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

Mandat predsjednika, potpredsjednika i članova iz članka 43. stavka 1. točke (b) traje pet godina. Taj se mandat može jedanput obnoviti.

Osoba koja je obnašala dva mandata kao predsjednik, potpredsjednik ili član iz članka 43. stavka 1. točke (b) ne ispunjava uvjete za imenovanje na druge dvije dužnosti.”;

(c) u stavku 6. prvom podstavku dodaje se sljedeća rečenica:

„Komisija može imena s užeg popisa navesti redoslijedom koji odražava njezinu procjenu prikladnosti svakog kandidata s obzirom na kriterije iz stavka 4. ovog članka.”;

(d) umeće se sljedeći stavak 6.a:

„6.a Tijekom devet mjeseci prije isteka prvog mandata predsjednika, potpredsjednika i članova iz članka 43. stavka 1. točke (b) Komisija ocjenjuje rezultate postignute u prvom mandatu i odlučuje hoće li na temelju rezultata te evaluacije podnijeti prijedlog za obnovu mandata.

Vijeće na temelju prijedloga Komisije donosi provedbenu odluku o obnovi mandata predsjednika, potpredsjednika i članova iz članka 43. stavka 1. točke (b). Vijeće odlučuje kvalificiranom većinom.”;

(e) u stavku 7. zadnja se rečenica zamjenjuje sljedećim:

„Predsjednik, potpredsjednik i članovi iz članka 43. stavka 1. točke (b) ostaju na dužnosti dok se njihovi nasljednici ne imenuju i ne preuzmu svoje dužnosti u skladu s odlukom Vijeća iz stavka 6. ovog članka.”;

(35) članak 61. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 61.*

Donošenje proračuna

1. Do 31. ožujka svake godine predsjednik priprema prednacrt proračuna Odbora, uključujući izvještaj o procjeni prihoda i rashoda Odbora za sljedeću godinu zajedno s planom radnih mjesta i podnosi ga Odboru na plenarnoj sjednici.

Odbor na plenarnoj sjednici prema potrebi prilagođava prednacrt proračuna Odbora zajedno s nacrtom plana radnih mjesta.

2. Na temelju prednacrta proračuna koji Odbor usvoji na plenarnoj sjednici, predsjednik sastavlja nacrt proračuna Odbora i podnosi ga Odboru za donošenje na plenarnoj sjednici.

Do 30. studenoga svake godine Odbor na plenarnoj sjednici prema potrebi prilagođava nacrt koji je podnio predsjednik i usvaja konačni proračun Odbora, zajedno s planom radnih mjesta.”;

(36) u članku 69. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Ako se nakon početnog razdoblja iz stavka 1. dostupna financijska sredstva smanje na iznos manji od ciljne razine navedene u tom stavku, prikupljaju se redovni doprinosi koji se izračunavaju u skladu s člankom 70. dok se ne ostvari ciljana

razina. Odbor može odgoditi naplatu redovitih doprinosa koji se prikupljaju u skladu s člankom 70. za jednu ili više godina kako bi osigurao da iznos koji treba prikupiti bude razmjeran troškovima postupka prikupljanja, pod uvjetom da takva odgoda bitno ne utječe na kapacitet Odbora za korištenje Fonda u skladu s odjeljkom 3. Nakon što se ciljana razina dosegne prvi put te ako su dostupna financijska sredstva naknadno smanjena na manje od dvije trećine ciljne razine, utvrđuje se razina doprinosa koja omogućuje dostizanje ciljne razine u roku od šest godina.”;

(37) članak 70. mijenja se kako slijedi:

(a) točka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Dostupna financijska sredstva koja se uzimaju u obzir za ostvarenje ciljne razine navedene u članku 69. mogu uključivati neopozive obveze plaćanja koje su u potpunosti osigurane kolateralima niskog rizika i neopterećene pravima bilo koje treće strane, stoje na raspolaganju i izdvojena su isključivo za Odbor koji ih koristi za potrebe navedene u članku 76. stavku 1. Udio tih neopozivih obveza plaćanja ne premašuje 50 % ukupnog iznosa doprinosa prikupljenih u skladu s ovim člankom. Unutar tog ograničenja Odbor svake godine utvrđuje udio neopozivih obveza plaćanja u ukupnom iznosu doprinosa koji se prikupljaju u skladu s ovim člankom.”;

(b) umeće se sljedeći stavak 3.a:

„3.a Odbor upućuje poziv na izvršenje neopozivih obveza plaćanja preuzetih u skladu sa stavkom 3. ovog članka ako je potrebno koristiti sredstva iz Fond u skladu s člankom 76.

Ako institucija ili subjekt prestanu biti obuhvaćeni područjem primjene članka 2. i više ne podliježu obvezi plaćanja doprinosa u skladu sa stavkom 1. ovog članka, Odbor upućuje poziv na izvršenje neopozivih obveza plaćanja preuzetih na temelju stavka 3. koje su dospjele. Ako je doprinos povezan s neopozivom obvezom plaćanja propisno plaćen na prvi poziv, Odbor poništava obvezu i vraća kolateral. Ako doprinos nije propisno plaćen na prvi poziv, Odbor zadržava kolateral i poništava obvezu.”;

(38) u članku 71. stavku 1. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ukupni godišnji iznos izvanrednih *ex post* doprinosa ne premašuje iznos koji je triput veći od 12,5 % ciljne razine.”;

(39) u članku 74. umeće se sljedeći stavak:

„Odbor obavješćuje Komisiju i ESB čim utvrdi da bi trebalo aktivirati financijske aranžmane ugovorene za Fond u skladu s ovim člankom te dostavlja Komisiji i ESB-u sve informacije potrebne za obavljanje njihovih zadaća u vezi s takvim financijskim aranžmanima.”;

(40) članak 76. mijenja se kako slijedi:

(a) točka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Ako Odbor utvrdi da će korištenje sredstava iz Fonda za potrebe iz stavka 1. vjerojatno dovesti do prijenosa dijela gubitaka subjekta iz članka 2. na Fond, primjenjuju se načela za korištenje sredstava Fonda utvrđena u članku 27.”;

(b) dodaju se sljedeći stavci 5. i 6.:

„5. Ako se instrumenti sanacije iz članka 22. stavka 2. točke (a) ili (b) koriste za prijenos samo dijela imovine, prava ili obveza institucije u sanaciji, Odbor ima pravo od preostalog subjekta potraživati sve troškove i gubitke Fonda nastale zbog doprinosa sanaciji u skladu sa stavcima 1. i 2. ovog članka u vezi s gubicima koje bi vjerovnici inače snosili.

6. Potraživanja Odbora iz stavka 5. ovog članka i članka 22. stavka 6. u svakoj državi članici sudionici imaju isti red prvenstva kao i potraživanja nacionalnih financijskih aranžmana za sanaciju u nacionalnom pravu te države članice kojim se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti na temelju članka 108. stavka 9. Direktive 2014/59/EU.”;

(41) članak 79. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 1., 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Kako deponenti ne bi snosili gubitke, države članice sudionice osiguravaju da, ako Odbor poduzme sanacijsku mjeru u odnosu na kreditnu instituciju i ako takva mjera osigurava da deponenti i dalje imaju pristup svojim depozitima, sustav osiguranja depozita kojemu je ta kreditna institucija pridružena uplaćuje doprinos u svrhe navedene u članku 109. Direktive 2014/59/EU i pod uvjetima iz tog članka.

2. Odbor utvrđuje iznos doprinosa sustava osiguranja depozita u skladu sa stavkom 1. nakon savjetovanja sa sustavom osiguranja depozita i, prema potrebi, imenovanim tijelom u smislu članka 2. stavka 1. točke 18. Direktive 2014/49/EU, o procijenjenom trošku isplate deponentima u skladu s člankom 11.e Direktive 2014/49/EU i u skladu s uvjetima iz članka 20. ove Uredbe.

3. Odbor o svojoj odluci iz prvog podstavka obavješćuje imenovano tijelo u smislu članka 2. stavka 1. točke 18. Direktive 2014/49/EU i sustav osiguranja depozita kojem je institucija pridružena. Sustav osiguranja depozita provodi tu odluku bez odgode.”;

(b) u stavku 5. drugi i treći podstavak brišu se;

(42) u članku 85. stavku 3. riječ „iz” zamjenjuje se riječima „donesene u okviru”;

(43) u članku 88. dodaje se sljedeći stavak 7.:

„7. Ovim člankom Odbor se ne sprečava da objavi svoje analize ili procjene, među ostalim i ako se temelje na informacijama koje su dostavili subjekti iz članka 2. ili druga tijela iz stavka 6. ovog članka, ako Odbor procijeni da se objavom ne bi naštetilo zaštiti javnog interesa u pogledu financijske, monetarne ili ekonomske politike te da postoji javni interes za objavu koji ima prednost pred svakim drugim interesom iz stavka 5. ovog članka. Smatra se da su takve objave Odbora dio njegovih zadaća na temelju ove Uredbe za potrebe stavka 1. ovog članka.”.

Članak 2.

Stupanje na snagu i primjena

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od ... [Ured za publikacije, unijeti datum = 18 mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe o izmjeni].

Međutim, članak 1. točka 1. podtočka (a), točke 2. i 3., točka 4. podtočka (a), točka 5. podtočke (a) i (b), podtočka (c) podpodtočke i. i ii., točka 6. podtočka (a), točka 7., točka 13. podtočka (a) podpodtočka i. i podtočka (b), točka 14. podtočke (a), (b) i (d), točka 19. podtočke (d) i (e), točka 21. točka 23. podtočka (a) podpodtočka i. prva alineja, podtočke (b) i (d), točke od 25. do 35. i točke 39., 42. i 43. primjenjuju se od... [Ured za publikacije: unijeti datum = mjesec dana od datuma stupanja na snagu ove Uredbe o izmjeni].

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu,

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednica	*Predsjednik*